

UDAP

ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA
DE MALLORCA

PRINCESA, 22
07240 - SANT JOAN

ESPAÑA 32
THE SPANISH AIRMAIL ONE HUNDRED

25

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

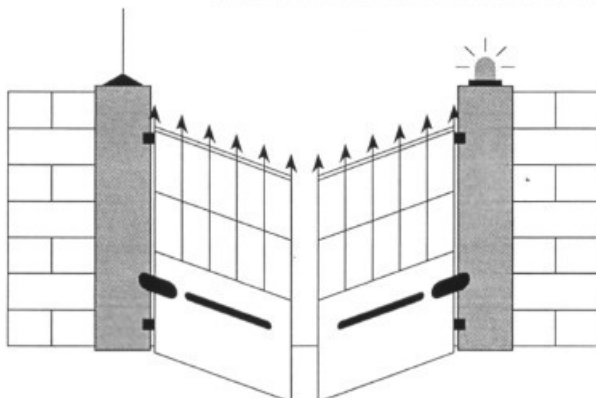
CTRA. DE INCA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

M. ALOMAR

FABRICACIÓ I AUTOMATITZACIÓ DE PORTES

PORTES I AUTOMATISMES

BASCULANTS - CORRADERES

ABATIBLES - ENROLLABLES

C/. Rector Tomàs, s/n. - Tel. 52 23 83 - 07430 LLUBÍ (Mallorca)

NUM. 25 MAIG-AGOST 1997
Revista bimestral de Llubí

Edita:

Associació Cultural Udol
Dipòsit legal: PM-253-1993

Equip de redacció:

Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antònia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani

Portada:

Maria Contestí Darder

Fotografia:

UDOL
Foto Planas
Biel Alomar i Serra

Publicitat:

Esperança Llompart i Vanrell
C/Bernat Coll, 2
Telèfon: 52 25 27

Han col·laborat:

Club d'esplai "Es Turó"
Antoni Contestí
Joan Galma Contestí
Guillem Mulet
Margarida Ribas
Joan Rosselló i Vaquer
Adís do Santos Medeiros
Jordi Soler

Assessorament lingüístic:

Antoni Contestí i Vives
Sfvia Ribas Nicolau

Correspondència:

Revista Udol
C/Traginers, 51
07430 - Llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax: 52 21 14

Imprimeix:

ETIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

500 exemplars

**Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors**

QUI DIES PASSA, ANYS EMPENY

Aquesta dita, ben arrelada a la nostra contrada, bé pot servir-nos per expressar el desig que, tots els qui d'una manera o l'altra feim possible la publicació de la revista Udol, sentim en el moment de preparar aquest número vint-i-cinc. Han passat més de quatre anys i encara, a pesar d'alguns, la revista continua formant part de la col·lectivitat llubinerà. Qui dia passa, anys empeny i aquesta dita ben bé pot fer-se extensiva a l'Udol. Hem aconseguit passar molts de dies i hem aconseguit empènyer, amb l'ajut d'un bon nombre de gent, més de quatre anys.

Enfora ja queda aquell mes de gener d'ara fa quatre anys, aquell 1993, any en què començarem a parlar de la possible aparició d'una revista al nostre poble. Enrere també queda aquell primer número que presentàrem al Casal de Cultura el més de març del també 1993. Passada, no oblidada, ja és la gran tasca que vàrem haver de realitzar per poder publicar els primers exemplars. Varen ser uns durs inicis, de moltes reunions, de moltes hores manllevades al nostre horari quotidià, però que en definitiva, aquesta és la nostra impressió, no foren uns moments en què férem feina de bades.

L'Udol segueix udolant gràcies al poble de Llubí i seguirà udolant mentre el poble de Llubí ho trobi convenient. Sou vosaltres, subscriptors, empreses i comerços, majoritàriament del poble, que feis possible aquesta apassionant i creim que ben digne tasca. Els membres de l'equip de redacció i els seus col·laboradors hi posam la mà d'obra, però sense el capital que hi aportau ben poca cosa podríem fer. Tampoc no seria just si no féssim menció especial a la gran família que forma l'Associació de Premsa Forana de Mallorca que tan bé des d'un principi ens acollí i assessorà. Tots junts, subscriptors, comerços, col·laboradors, APFM... hem fet possible aquesta fita.

Fent ús de la memòria rememoram les xerrades amb Tal o amb Tal altre (si els haguéssim d'anomenar tots aquest editorial no bastaria per a fer-ho), per demanar-los informació i parer sobre uns fets o esdeveniments succeïts al poble. Són molts els qui, d'una manera o altra, han participat algun cop en la confecció de la revista. Molts ens heu cedit fotografies, ens heu fet escrits o ens heu informat d'actes o coses que desconèixiem. No som professionals, però des d'un principi sempre hem intentat informar i estar informats de tot.

Són moltes les cròniques realitzades, són moltes les converses enregistrades, són també moltes les fotografies cepsades i són molts els records que després de vint-i-quatre números recordam i que ben segur no oblidarem. Endarrerim també queden algunes conferències que hem organitzat, el torneig de tennis taula, el concert benèfic, la recollida d'aliments per a Cuba... Som al número vint-i-cinc i consideram que ja és hora de cloure la primera etapa de l'Udol, vint-i-cinc números són prou suficients per donar per acabada una etapa. És el moment idoni per iniciar-ne una altra.

Alguns que es consideren demòcrates ens han volgut fer alguna malifeta. Gaudim d'una curta però ja important experiència i no baixarem la rereguarda perquè algú ens imposi o ens vulgui imposar, sense èxit uns ideals. El NO-DO ja és història i per damunt de tot hi ha la llibertat d'expressió que cada un dels membres de la redacció té ben clar. El qui no ho té clar, una gent que fa gala d'un talant ben poc democràtic, no té cabuda en aquesta societat.

Bé, però això ja és història, com també són història els vint-i-cinc números que amb esforç i dedicació el poble de Llubí ha sabut acollir amb tanta familiaritat i amorositat. Udol ha informat i continuarà informant dels esdeveniments que són notícia. Udol continuarà donant a conèixer la gent del poble, els seus costums i les seves entitats i associacions. Udol seguirà expressant opinions. Udol seguirà servint la poesia, narrativa i ciència. Udol seguirà lloant o criticant la tasca de l'ajuntament. Udol en definitiva seguirà fent cultura, fent poble.

Gràcies a tots! Per molts d'anys i que almanco en poguem celebrar vint-i-cinc més!

La nit és un telèfon que espera la cridada del dia. El dia s'allarga i telefona cada 24 hores, i cada 168 hores fan una setmana, i cada quatre o cinc setmanes fan un mes..., i passen els mesos i la revista no surt a rotlo. És l'estiu que ens empeny a la vagància. La calor humida, colapsa les neurones dels d'Udol. Així, intent rera intent d'escriure quatre retxes a un full i d'intents fallits, tanmateix hem hagut d'engrescar-nos un altre cop perquè UDOL vegi la llum i digui la seva particular visió. L'estiu és curt i l'estiu és llarg. Algunes coses han passat durant aquest llarg període i amb aquest exemplar us en farem un esquit esquit.

A PACO CARRETERO EL QUE ÉS SEU

En el passat Udol fèiem referència a la festa de l'Ermita i als actes que es desenvoluparen. Errada nostra va ser no reflectir cap informació referent al segon torneig de petanca que organitzà el CP Avance Llubí. Molts foren els participants que hi prengueren part, jugadors tant de l'Avance com del CP Llubí. Però si hi hagué un clar triomfador d'aquella diada que se celebrà el dilluns de Pasqua no fou altre que en Paco Carretero, jugador del CP Llubí que aconseguí endur-se'n el primer lloc. Des de l'equip de redacció li volem donar una ben sentida i merescuda enhorabona pel seu èxit. Al Cèsar el que és de Cèsar, Paco!

TROBADA DELS DONANTS DE SANG

Moment en el que s'inaugurava la Plaça dels Donants

El vint-i-cinc de maig Llubí es vestí de gala per tal de retre homenatge a la Germandat de donants de sang de Mallorca. Els pobles d'Ariany, Ca'n Picafort, Costitx, Lloret, Maria de la Salut, Muro, Petra, Pina, Sant Joan, Santa Margalida, Sineu i Son Serra de Marina es reuniren al nostre poble per celebrar l'anyal trobada. L'acte fou presidit per l'Honorable Jaume Matas, el conseller de sanitat del Govern Balear, Francesc Fiol, els representants de l'ajuntament de Llubí, la junta rectora de la Germandat i per Miquel Cladera com a representant dels donants del nostre poble. A l'església parroquial es varen imposar insígnies als donants que havien superat les deu i les vint-i-cinc donacions, i acte seguit va tenir lloc la inauguració de la plaça situada enfront del Casal de Cultura. La festeta finalitzà amb un petit refrigeri.

La revista, via fax, fou convidada a l'acte i tot i que crueu que la feina que porta al davant l'associació de Donants de Sang de Mallorca és prou profitosa els convidà també a escriure els seus comunicats en la llengua catalana, pròpia d'aquesta comunitat.

UDOL: SUBVENCIO=PERSECUCIO

En el passat mes de maig, concretament els dies 19 i 26, les entitats culturals i esportives del poble foren convocades per tercera vegada en un mes per a tractar el polèmic tema de les subvencions. El criteri que regia la concessió de l'ajut es fonamentava mitjançant el presupost que cada associació havia realitzat sobre les seves actuacions anuals. L'associació cultural "UDOL", present a totes les reunions, va sentir-se ferida després de dues paraules (o consells?) del primer tinent de batle Tomà Campaner que va pronunciar a la reunió del vint-i-sis de maig. L'esmentat personatge, regidor del PP, partit líder en l'ús de paraules com tolerància, "libertad, libertad, sin ira libertad"..., insinuà davant tots els assistents a la reunió que si la revista UDOL rebia un ajut de l'ajuntament havia de parlar bé d'ell. Davant aquesta situació el representant de la nostra associació s'indignà per aquestes manifestacions, reprovant a Campaner el que havia manifestat. Per a la revista la subvenció, tant la del 96 (50.000 pta) com la del 97 (90.000 pta), ens semblà ridícula donades les elevades despeses que suposa l'edició de cada número, tal i com constava en els pressuposts presentats. A més a més, la quantitat que ens donaren del 97 anava destinada tan sols a les despeses per a conferències i per a material fotogràfic, al manco així ho expressaren a la reunió. Ja que les despeses més elevades que sofreix la revista són les destinades a la impremta ens dolgué que no s'hagués tengut en compte aquesta situació. Davant les nostres queixes la batlessa es comprometé a posar publicitat institucional o dels actes que organitzí el consistori que presideix (si és que n'organitzen cap). El cert és que ja ha plogut de llavors ençà i de publicitat no ens n'han oferida de cap tipus. (VEURE carta d'opinió signada per l'equip de redacció).

HOMENATGE A MARIA CONTESTÍ I CATALINA QUETGLAS

Els més petits admirats davant les dues estrelles

L'AMPA del col·legi públic Duran Estrany homenatjà el passat 31 de maig a Catalina Quetglas Perelló i Maria Contestí Darder, com a mostra d'agraïment per la seva llarga i exemplar tasca en la participació activa de la gimnàstica artística femenina. Totes dues participaren a diferents campionats de Mallorca i de Balears, des de la categoria iniciació fins a la cadet, assolint el nivell superior i aconseguint, entre d'altres, les següents classificacions: l'any 1992 un segon lloc en el campionat de Balears; al 1993 un tercer en el de Mallorca; al 1995 s'assolí el segon lloc al campionat de Mallorca i un any després (1996) un tercer al de Balears. Tot un rècord que no ens pot passar desapercebut. S'ha de fer públic perquè serveixi d'exemple, d'esforç, de sacrifici, d'entreteniment i de paciència als seus companys i companyes que estan realitzant la tasca de la gimnàstica artística.

Joan Galma Contestí

FESTIVAL DE GIMNÀSTICA ARTÍSTICA I DEFENSA PERSONAL

El passat 31 de maig se celebrà al Casal de Cultura el ja clàssic festival de gimnàstica artística femenina, esportiva i de defensa personal. Actuaren en primer lloc els nins i nines de la categoria iniciació de 2n any, benjamí i aleví de 1r any. La seva actuació fou per equips formats de dues i tres nines. Els nins, de les categories benjamí i aleví, realitzaren construccions acrobàtiques; es tracta d'un esport no estructural que es caracteritza pel seu dinamisme i per la seva àmplia utilització d'elements de la gimnàstica moderna, esportiva i artística. A més a més ens varen oferir les tècniques de defensa personal d'atacs d'un possible agressor per l'esquena i pels costats. Les nines de categoria aleví de 2n any i infantil iniciaren la seva demostració amb una taula d'aeròbic per a encalenticir les seves articulacions i entrar en joc els seus músculs. Després passaren a oferir-nos les seves taules específiques de gimnàstica artística. Al final tothom acomiadà la seva actuació realitzant diferents bots al plinton.

Joan Galma Contestí

Un moment de descans és l'adequat per a la foto

PUJADA A PEU A LLUC

La gran família de la gimnàstica va cloure el seu curs esportiu amb una caminada cap a Lluç. Per això es va programar per al passat 8 de juny una pujada al monestir d'Escorca, distribuint tres pujades: de Llubí uns quants agosarats començaren a caminar a les 2 00 de la matinada; d'Inca es partí a les 4 30 i, ja tots junts, més de seixanta (de totes les edats), partírem a les 6 30 des de Caimari. La gran aturada es va realitzar al capdamunt de la drecera coneguda amb el nom de Na llengonissa. Una incomparable vista panoràmica acompanyà la benenada, que qui més qui manco ja la necessitava. Na Paca ens va sorprendre a tots quan érem; de la seva motxilla va treure un gros termòstat amb cafè i d'un altre recipient cassalla Tres caires que va anar repartint a tothom que en volgué. Vàrem fer una llarga estada a Lluç, amb jocs per als més petits, que es culminà amb un dinar de germanor i el corresponent truc de després de dinar. Fou un llarg i agradable dia d'excursió. Ja se sentiren veus que demanaven quan hi tornarem? Enhorabona i fins l'any que ve!

Joan Galma Contestí

FI A LES ACTIVITATS DE L'AMPA

El diumenge 22 de juny, l'Associació de Mares i Pares del col·legi públic Duran-Estrany posà el punt i final a les activitats que al llarg del curs escolar havia organitzat. La jornada festiva finalitzà amb un dinar de germanor a l'ermita del Sant Crist on hi prengueren part un bon nombre d'al·lots i pares. Anteriorment s'havia celebrat al Casal de Cultura un festival on els infants que havien participat, durant el curs lectiu, al taller d'expressió cultural i musical mostraren les seves evolucions i feren una demostració del que havien après. També actuaren els nins i nines que havien format part del curs de cançons i tradicions, els quals oferiren als presents un recital de cançons antigues que dos membres de la Tercera Edat, madò Francisca Llompart i l'amo en Onofre Serra, els havien ensenyat d'una manera totalment gratuïta i desinteressada. Aquests dos integrants reberen, com també el rebé Gabriel Frontera per la seva tasca al capdavant del tir de fona, un obsequi per la seva col·laboració. Era la culminació a un any d'activitats extraescolars que han anat des de l'esport fins a la cultura. Enhorabona!

Foto Planas

Plaça de la Carretera, 7
Tel. 52 21 76 - Llubí

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

OBRES AL DURAN-ESTRANY

Aquest estiu passat l'escola ha patit en part una transformació ben necessària i que des de feia estona anava sol·licitant. Les cases dels mestres s'han enderrocat i al seu lloc s'hi ha construït un espaiós, ja era hora, pati per als al.lots d'educació infantil. A la part de les aules més antigues, més ben conservades que les noves, s'hi ha realitzat també una necessària reforma. S'han eliminat una sèrie de bany i al seu lloc hi ha quedat una porxada que servirà d'aixopluc en els dies de pluja. També les parets del recinte, així com la totalitat de les seves persianes, han estat repintades d'alt fins baix, tot i que els colors que han estat escollits han rebut les crítiques de l'AMPA i d'un bon nombre de professors. La junta directiva de l'Associació de Mares i Pares (AMPA) també ha expressat el seu malestar amb l'ajuntament. Consideren que haurien d'haver estat informats i consultats sobre el projecte a realitzar ja que des que s'iniciaren les obres fins a la seva finalització (i encara és l'hora) no han rebut cap tipus d'informació ni notícia al respecte. Segons els pares, si això s'hagués fet haguessin pogut opinar sobre els colors i sobre la sala multiusos que encara no ha estat finalitzada i de la qual consideren totalment innecessàries les columnes que s'hi han construït. El nou curs escolar s'inicià, tot i que, a causa del retard de les obres, els al.lots hagueren de fer els esplanis al carrer. Ara resta per veure si tot el que s'ha fet resistirà o si d'aquí a un cert temps haurem de tornar a parlar de goteres, de pèssim manteniment, de cruïes, d'humitat... en definitiva de problemes.

El que s'ha duit a terme, aproximadament d'un cost superior a quinze milions de pessetes, ha estat finançat pel Govern balear i pel Ministeri d'Educació i Ciència.

No podem deixar de manifestar les expectatives que en un principi s'havien creat. En un primer moment el que s'havia de fer, segons manifestà la batlessa, era una reforma integral de

l'escola. S'havia d'enderrocar, entre d'altres reformes, el bloc nou i s'havien de condicionar les aules més antigues. De tot això res, com tampoc res de res pel que fa a la calefacció o la sala multiusos. Quan arribin més doblers, no de l'ajuntament perquè en té pocs o quasi cap, tal volta es facin aquestes més que necessàries reformes. Des de l'Udol seguim pensant, tot i que vosaltres lectors no ho vulgueu compartir, que la millor reforma que a l'escola s'hagués pogut fer hagués estat tomar-la tota i construir-ne una de nova. Idò, que us pensàveu!

És l'escola?

FUSTERIA BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

TINTORERIA - RENTADURIA

TOT BEN NET

Mercat des Tenis

Juan Crespi, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

Pub

6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

NO ES NECESSITA PERMÍS D'OBRES PER ENDUR-SE'N L'AIGUA CAP A PALMA

Això és el que va considerar, segons llegírem al Diari de Balears (11-6-1997), la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Balears (TSJB), un tribunal que va emetre dues sentències a favor dels recursos interposats per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (CAIB) en relació als acords adoptats pels ajuntaments de Llubí i d'Inca, els quals exigien llicència d'obres a l'Administració Autònoma per dur aigua des de Llubí fins a Palma. Segons el TSJB, les obres eren d'interès general i com que afectaven l'ordenació del territori no precisaven de llicència municipal ja que excedien el camp de l'estricta urbanisme local.

A l'endemà, i al mateix mitjà de comunicació abans esmentat, poguérem llegir que l'ajuntament de Llubí, en boca de la batlessa Margalida Miquel, presentaria un recurs al Tribunal Suprem contra la sentència. De llavors ençà no hem tornat a saber res pus i a hores d'ara desconecem si tal recurs s'arribà a interposar davant el Suprem o si només foren paraules que tal volta el vent ja fa estona que s'endugué.

LES DÈRIES DELS NOSTRES NINS

Els nins i nines de Llubí, des de fa uns anys, tenen l'alternativa de les Dèries. Qui s'avorreix en l'estiu és perquè vol, els monitors i monitores de les Dèries s'encarreguen de què els nins i nines del nostre poble tinguin una alternativa per l'estiu. Aquesta edició de les Dèries s'hagué de desenvolupar a ca ses monges i al centre parroquial ja que l'escola estava amb obres. Enguany es va treballar el tema del medi ambient i el coneixement del poble i els seus voltants. Els monitors amb experiència en l'esplai i esbarjo dels joves han aconseguit fer un programa d'activitats variat. L'oferta anava des de les excursions pel poble, excursions per fora, gimcanes, tallers, visites a tallers artesans, jocs i humor.

Aquestes Dèries hauran estat una mica particulars. La presència de nins procedents de França, Alemanya i Rússia va donar un caire més intercultural a l'estiu d'aquests joves. Així, llubiners i no llubiners hauran viscut un intercanvi d'experiències i hauran pogut viure, des de la pròpia pell, que és possible la convivència de diferents cultures. El llenguatge encara que és un obstacle va ser fàcil de superar i l'enteniment entre tots va ser perfecte. El millor de tot seria que cada any es pogués repetir l'experiència.

LES TAPERERES TREUEN FLOR

A l'estiu les finques llubineres cada vegada més s'assemblen a tapissats de floretes. El baix preu de les tàperes fa que la gent no vulgui guanyar un pobre sou fent feina de sol a sol. Antigament tota la família participava en la recol·lecció de la tàpera, ja que se'n podia treure un bon jornal. Ara, molts són els que no cuiden les taperes i any rere any la producció decau. Les tàperes petites anaven a 400 i les grosses a 200 pessetes.

Perruqueria

Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

SA TAPERERA

BAR - RESTAURANT

**CUINA MALLORQUINA
CARN TORRADA**

C/ Doctor Fleming, 5 • 07430 Llubí
Tel.: 52 21 95

ACTIVITATS JULIOL-97

Aquest any el ja desaparegut Estiu a la fresca donà el seu lloc a un seguit d'actuacions que amb el títol que encapçala aquesta crònica programà el consistori llubiner. Aquestes activitats foren possibles, segons es despenia del senzill i gens ni mica complicat programa, fotocopiats, gràcies a l'ajuntament i a les col·laboracions d'un seguit de caixes d'estalvis. Els actes s'iniciaren el dia 13 amb l'actuació del grup d'animació infantil 3 X 2 = 5, espectacle que va tenir lloc a la plaça de l'Església. Un poc més tard l'aula de teatre del col·legi públic Duran-Estrany representà al Casal de Cultura En Pere Grill. Una nombros public, en més gran

quantitat que el dia de l'estrena a Sineu, assistí a veure aquesta adaptació que Miquel Campaner havia fet d'aquesta popular rondalla. Uns quants dies després, concretament el dia 18, tocà el torn al club d'esplai Es Turó que tornà a demostrar que a l'hora de fer un bon espectacle no es necessiten molts de doblers, tan sols una mica d'imaginació. Els al·lots i monitors d'Es Turó feren gaudir al públic assistent, un públic que quedà ben satisfet de les actuacions i sobretot de l'homenatge que es va retre al llarg de la vetlada a les entitats i associacions del poble, entre elles a la revista Udol, que rebé un "Siurell d'or" per la tasca duita a terme dins el camp de la normalització lingüística. Des d'aquí agraïm al club d'esplai el seu detall envers nosaltres. El diumenge dia 20 tengué lloc la I Trobada Internacional de Pintors, certamen que va tenir una més que acceptable participació i en el qual també hi varen prendre part uns quants artistes locals. Posteriorment les obres que s'entregaren serviren per a muntar una exposició que durant les festes pogué ser visitada a "Ca ses Monges". L'horari de lliura-

ment de les obres finalitzà al migdia i posteriorment se celebrà al local de la Canestreta un dinar de germanor. El capvespre va tenir lloc a la plaça de l'Església una ballada popular, ballada que fou amenitzada pel grup Xaloc i que també va tenir la

col·laboració de l'escola de ball de bot Taperers en festa. El cap de setmana vinent varen tenir lloc dos concerts, un a l'església parroquial i l'altre a la barriada de son Ramis. El quintet de vent Psicofonies i Au-jazz foren els encarregats d'animar les vetlades del dia 25 i 26 respectivament. Tot i que va aparèixer en algun programa repartit pel consistori, l'esperada inauguració del casal per a les ent-

Enllestint amb les darreres pinzellades

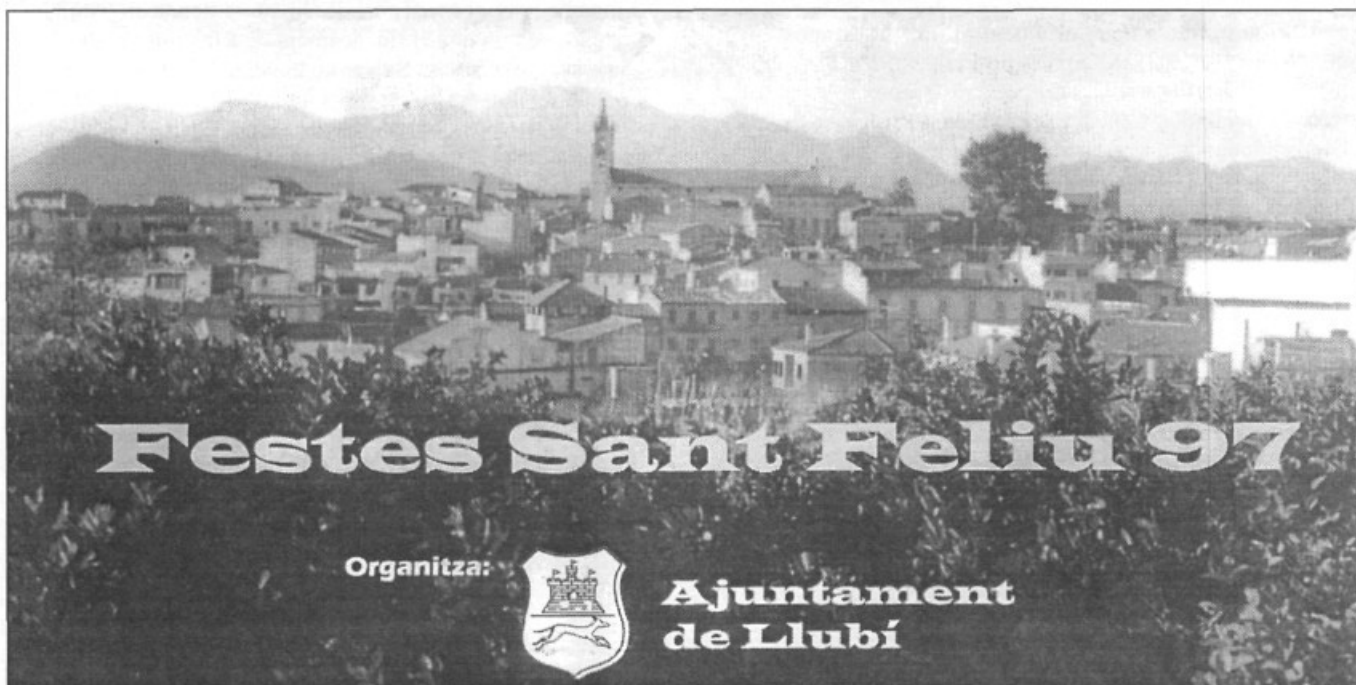
titats del poble no va poder realitzar-se. L'endarreriment de les obres provocaren l'ajornament d'aquest acte, una inauguració que pel que pareix es durà a terme per la Fira. El que sí que es va inaugurar fou l'exposició de pintura i la de brodats i manualitats, unes exposicions que pogueren visitar-se durant les festes patronals, tot i que en el programa no hi havia cap informació respecte a l'horari i als dies en què podien ser visitades. La de pintura ja és, com la de brodats, una exposició habitual en aquests darrers anys. Aquest any però alguns dels alumnes participants al curs, impartit per enpepiera, volgueren fer una mica d'homenatge al conegut artista llubiner i per aquest motiu editaren un programa en color que contenia un llistat dels alumnes que des de la seva creació hi han participat, tot un seguit de fotografies de quadres d'alumnes, i unes línies d'agraïment cap a qui ha estat el seu mestre des dels seus inicis. I amb aquest acte, el de la inauguració de les exposicions, es posà el punt i final al programa d'activitats Juliol-97.

Mateu Cabanellas
Construcció de marges

C/. La Costa, 13
07430 Llubi

Tels: 52 20 15 - 52 22 68

ELS BARS: SENYORS DE LES FESTES PATRONALS

Les festes de Sant Feliu s'han esvaïdes un any més. Les festes d'enguany compten amb un pressupost de 4 milions de pessetes. Es podrien qualificar com a magres, comentaris tirats a l'aire deien que les festes de l'any que ve es podrien dir "Festes del Pub'98". Gabriel Mesquida va obrir les festes amb un pregó diferent i elegant; molts foren els que es varen sorprendre quan el pregoner va fer saber a la gent que ell havia nascut a Llubí. Vet aquí la seva principal relació amb el poble. L'escassetat d'actes i la dispersió entre ells varen provocar que les festes se celebrassin més en els bars que en cap altre lloc.

Escrivim aquesta notícia uns quants dies després de les festes i per ajudar a recordar la multitud d'actes, exposicions, conferències, actes esportius (ben poquets), obres de teatre, curses ciclistes i un llarg etcètera, ens ajudam del molinet de vent que enguany teníem per programa. L'obrim i començam a rodar i rodar per omplir les pàgines d'UDOL del vessament d'actes que ens va ofertar el Magnífic Ajuntament de Llubí.

El dia 29 de juliol les Dèries d'Estiu juntament amb les monitores del curs de natació posaren el punt i final amb tot un seguit de jocs d'aigua. Tots els participants varen varen rebre un gelat per haver participat. El dia 31 els actes oficials prevists varen desbaratar la il·lusió d'alguns nins i nines llubiners. Què es va fer per les festes per als nins i nines? poca cosa. Quan l'al·lotum pot disfrutar de córrer davant els capgrossos i fer de les seves en un acte que se'ls permet una certa llibertat, idò no!, mudats, ben pentinats i a tocar amb la banda s'ha dit! Alguns treien foc pels queixals, però ja se sap el protocol i els actes "institucionals" són els que prevalen.

El vespre la Banda de Música de Binissalem va fer un concert a la Plaça de l'Església i acte seguit hi va haver els focs d'artifici. Tot i les queixes dels veïns els focs d'artifici se segueixen celebrant en el carrer de la Farinera, enguany un coet va prendre malament i per sort no s'hagueren de lamentar mals majors. Amb els llocs que hi ha a Llubí perquè la gent pugui gaudir tranquil·lament dels focs s'ha de patir a un lloc tan tancat i perillós.

Farem un poc de memòria i recordarem que pel Sant Feliu'93 es va alçar el crit en el cel perquè la Revista Udol volia muntar una tauleta amb "sangria" per fer algun doblar. En aquell moment se'ns va prohibir tal activitat al·legant que la revista incitava a beure alcohol al jovent del poble i que prenia el negoci als bars. Enguany l'Ajuntament ha volgut predicar amb l'exemple de les seves paraules, que nosaltres ja no compartírem en el seu moment ja que duguerem endavant el nostre propòsit. Nosaltres no estam en con-

tra que es doni rom cremat. És l'Ajuntament el que hi està en contra, però no és el mateix predicar que creure. Després dels focs d'artifici hi va haver una nit d'havaneres i per acompanyar el ball l'Ajuntament va servir rom cremat a la clientela del poble.

Els capgrossos i les xeremies foren l'aperitiu del dia del nostre patró tot i que després de l'ofici l'ajuntament en va servir un altre a la Plaça. El capvespre el Club d'Esplai hagué de traslladar les activitats previstes al carrer de Sant Feliu ja que a la Plaça de l'Església, lloc previst, estava farcida de cables, aparells musicals, bé... d'una trastada immensa i totalment adient per celebrar-hi una festa infantil. A la vesprada va tenir lloc l'actuació del Cor Jove Nacional de Noruega a l'Església Parroquial davant un nombrós públic.

Els Gossos abans de la seva esperada actuació varen actuar com a tals. Madò Bàrbara de "can Salat", que cada any acull els grups i artistes a ca seva perquè tinguin un lloc per poder-se canviar i esperar l'actuació, es va sentir indignada per les maneres dels "Gossos" i tot el sèquit que els acompanyava, uns 18 en total. Idò, ja us podeu imaginar a 18 persones dins ca madò Bàrbara amb cerveses, fumant, ajaguts damunt el sofà, com si estassin a un bar. Gossos i acompanyants varen deixar la casa com una soll, tal vegada en lloc de dir-se Gossos s'haurien de cercar un altre nom.

El dissabte dematí el grup Espeleo hagué de fer virgueries (perquè l'ajuntament no es va presentar a obrir el depòsit de son Ramis) per tal de realitzar la seva activitat. A causa d'això hagueren d'improvisar i traslladaren tota la parafernàlia de bastiments, material i al·lots al passeig del Born. Segurament els nostres representants municipals després de l'actuació dels Gossos devien tenir molta son. A les onze del vespre l'Orquesta Victòria i Marisa Rojas, ex acompanyant de Tomeu Penya, posaren el punt musical de la nit.

L'endemà encara ara podríem esperar les carreres de sacs, cintes..., ja que ningú es va presentar per a participar-hi. Després de tants dies de festa posar una activitat d'aquest tipus a les deu del matí és normal esperar una resposta així de la gent. El capvespre molts es passaren el seu ròssec acudint al cós de son Torrens, on se celebraren un gran nombre de curses. Els Taperers en Festa i els Guiterres i Castanyetes de Sencelles animaren la vetllada amb ball de bot per entrar en gana pel gelat i la coca que els amics de la Tercera Edat havien preparat amb tant d'entusiasme, tot i que no sortís damunt el programa de festes. I pim pam pum un altre Sant Feliu ja és fuit.

UN LLAMP FA MALBÉ L'ERMITA DEL SANT CRIST

Un llamp que caigué el passat dilluns 18 d'agost afectà greument l'estructura d'aquest lloc tan estimat i visitat pels llubiners. El fenomen natural penetrà, segons pareix, pel pinacle de la cúpula, trencant per la meitat la creu que la presideix i enduent-se una gran quantitat de teules que s'espargiren pels voltants. El llamp, abans de sortir per la part de davant de l'oratori, va fer un gran crui a la teulada. Tal fet va provocar que a l'interior de la capella caiguessin un gran nombre d'enderrocs del sostre. Una vegada enllestit l'informe que s'enca-

Us podeu fixar amb el crui i la creu

rregà, per tal de saber els desperfectes i el costs d'aquests, hem pogut saber que les obres que s'hi hauran de realitzar pugen gairebé un milió de pessetes. També s'hi inclou la col·locació d'un parallamps per evitar que es repeteixi un fet d'aquestes característiques. El rector va ressaltar el fet que el dia de la desgràcia no hi hagués ningú a l'ermita ja que molt sovint és un lloc freqüentat per clubs d'esplai i per col·legis, a més de nombrosos particulars que pugen diàriament a venerar i veure el Sant Crist.

L'INSTITUT QUE NECESSITA EL PLA

El mes de juny el consistori de Sineu va donar el vistiplau al conveni que regularà el finançament de l'Institut del Pla. En el finançament el Govern Balear no hi pendrà part, tot i l'existència d'un compromís inicial per facilitar l'avançament d'una part del pressupost. Seran el Ministeri d'Educació i l'Ajuntament de Sineu les úniques institucions que prendran part en el conveni. El centre comptarà amb 12 mòduls d'ESO i 4 de batxiller. El cost total serà de 321 milions de pessetes i haurà d'estar acabat per entrar en funcionament en començar el curs 98-99.

REGISTRE CIVIL DE LLUBÍ

Llubí, 3 d'octubre de 1997

NAIXEMENTS:

Joan Francesc Cladera Guardiola,
dia 25 de maig de 1997
Enzo D'Andrea Carbonell,
dia 2 de juliol de 1997
Maria Francisca Perelló Bergas,
dia 7 de juliol de 1997
Maria Rosa Alomar Tous,
dia 6 d'agost de 1997
Joan Perelló Gelabert,
dia 11 d'agost de 1997
Josep Tomàs Ferragut Llompart,
dia 19 d'agost de 1997
Antoni Llabrés Guardiola,
dia 21 d'agost de 1997
Caterina Perelló Alomar,
dia 22 d'agost de 1997

MATRIMONIS:

Antoni Crespí Gost amb Catalina Coll Llompart,
dia 14 de juny de 1997
Miquel Perelló Campaner amb Sònia Avellan Tortosa,
dia 30 d'agost de 1997
Josep Maria Serrano Gual amb Miquela Feliu Bergas,
dia 6 de setembre de 1997

DEFUNCIONS:

Francisca Mas Montserrat, dia 8 de juny de 1997
Antònia Torrens Gelabert, dia 29 de juny de 1997
Llorenç Martorell Florit, dia 24 de juliol de 1997

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5
09430 - LLUBÍ

Tel. i Fax: 85 80 87
Mòbil: 908/43 55 50

Ca Na Rectora

Perruqueria home i dona

Carrer Traginers, 14 • Tel.: 52 25 76 • Llubí 07430

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

- Centre Coordinador -

BIBLIOTECA MUNICIPAL DE LLUBÍ

Telèfon: 85 70 02

HORARI D'HIVERN

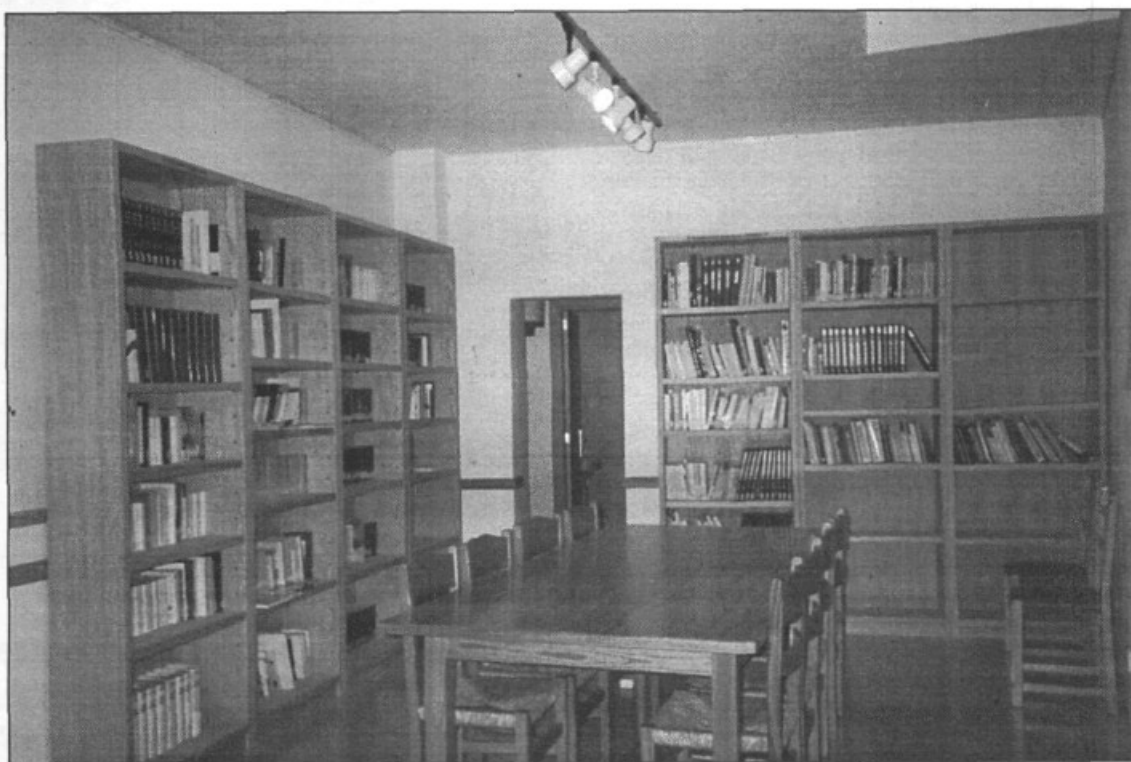
Dilluns i dimecres de les 18'00 a les 20'00 hores

Dimarts i dijous de les 12'00 a les 14'00 hores

Divendres de les 16'00 a les 18'00 hores

Darrer dissabte de cada mes de les 10'00 a les 13'00 hores

Vine a la biblioteca!!!

**Consell Insular
de Mallorca**

MARGALIDA MIQUEL (UM) I GABRIEL ALOMAR (PSM), PRIMERA HISTÒRIA D'UN SEGUIT D'ENCREUAMENTS DIALÈCTICS

L'equip de redacció de la revista UDOL ha trobat convenient donar a conèixer als seus lectors, almanco oferir-ne un resum, tot un seguit de notícies, algunes no exemptes de polèmica, que han anat apareixent a les pàgines del **Diari de Balears**. Aquestes informacions han tingut com a protagonistes la batlessa Margalida Miquel (UM) i el cap de l'oposició Gabriel Alomar (PSM). La situació financera de l'ajuntament, la gestió de la batlessa i l'accés al cementiri han obert el pas a tot un seguit de declaracions que aquests representants del nostre consistori han mantingut en aquests darrers mesos.

S'inicia el combat (24-26 i 27 de juny)

L'edició del **Diari de Balears** (DdB) del dia 24 de juny, dia de Sant Joan, treia a rotllon unes declaracions efectuades pel cap del PSM, Gabriel Alomar, el qual durant el transcurs d'un acte celebrat al Centre parroquial (21 de juny), per tal de passar revista al darrer any de legislatura, havia qualificat de preocupant la situació financera de l'ajuntament. Alomar criticà el fet que al principi de l'actual legislatura el consistori disposàs d'uns 12 milions de romanent i que a principi d'any ja només en quedaven tres. El cap de l'oposició mostrava la seva preocupació pel fet que en un any i mig s'haguessin esfumat més de 9 milions i mig de pessetes sense saber per on. El PSM també manifestà el seu temor davant la possibilitat que s'haguessin aprovat despeses a esmena seva i que per aquest motiu havien sol·licitat tenir accés a tots els decrets de batlia, ja que els comptes no els sortien. També criticà la manca d'informació a la qual estava sotmesa el seu grup i la manca de gestió de l'equip de govern, posant com a exemple el fet que les subvencions del 1996 s'havien concedit a la sessió plenària del mes de maig del 1997. Finalment el PSM també expressà la manca de coordinació entre l'equip de govern, format pel PP i UM, i el secretari Joan Seguí ja que, segons Alomar, "a algunes comissions informatives es discuteixen assumptes que el secretari no ha estudiat o dels quals ni tan sols ha estat informat".

Dos dies després (26-6-1997) apareixia la rèplica de Margalida Miquel. La batlessa respongué a les crítiques del PSM manifestant que "un ajuntament perquè funcioni cal que ajusti el més possible les seves despeses i els ingressos perquè no hi hagi superàvit i, si és necessari, el consistori s'ha d'endeutar sempre que sigui per projectes necessaris per al poble, com reformar les escoles o fer el nou centre sanitari". Pel que fa al tema de la manca d'informació a la qual està sotmesa el PSM, segons l'opinió del seu portaveu, la batlessa fou contundent: "el PSM ha de

comprendre i assumir que forma part de l'oposició i punt. A molt pocs ajuntaments les oposicions tenen tanta facilitat per accedir a la informació com la que ha gaudit fins ara el PSM". També negà l'existència de descoordinació amb el secretari de la corporació, i que el fet de desqualificar la gestió de l'equip de govern responia al fet de ja cercar vots per a les properes eleccions, tot i que se'ls havia donat més d'una oportunitat per tal de formar part de l'equip de govern i que s'hi havien negat.

Margalida Miquel (UM)

**Forn
Ca'n Ramon**

Carrer Sa Carretera, 49
Tel. 52 21 77
LLUBI

més

blanca

lavanderia

**Avinguda San Vicenç
Muro**

Tel. i Fax: 86 00 65

A l'endemà Alomar replicava les manifestacions de la batlessa amb aquestes paraules: "Si el grup municipal del PSM ha d'assumir que forma part de l'oposició, i punt, crec que Margalida Miquel hauria d'assumir també que és batlessa amb el suport de només 135 vots, i punt". A més a més, també ressaltà de nou la situació financera de l'ajuntament i tornà a expressar que "en un any s'ha passat de tenir un romanent efectiu de 12 milions de pessetes als tres actuals, i ara encara fan modificacions de crèdit, amb la qual cosa ens quedaran menys doblers encara. Això suposa no tenir doblers lliures per envestir les inversions que siguin necessàries al poble o per a obres o festes". El portaveu del partit nacionalista declarà que en les paraules de la batlessa s'hi veia un cert nerviosisme, tal volta motivat pel fet que el pacte de govern amb el PP no funcionava i que per molt que ella digués, referint-se a la batlessa, no existia equip de govern. Pel que fa a

les declaracions de Margalida Miquel respecte al fet que el PSM desqualificava l'equip de govern amb la intenció de cercar vots per a les properes eleccions, Alomar manifestà que "el PSM no actua per aconseguir uns vots ara, que ja tenim. En canvi, és la batlessa la que n'ha de cercar, ja que a les darreres eleccions només va tenir el suport d'un deu per cent dels llubiners. El problema principal que té Margalida Miquel és que malgrat sigui batlessa mai no ha volgut reconèixer que va arribar al càrrec de rebot i que no és la batlessa de tots els llubiners". Finalment Gabriel Alomar va fer referència al possible augment de la desinformació que a partir d'ara, segons es despenia de les manifestacions de la batlessa, estaria sotmès el PSM. Alomar expressà que "si s'ha de començar a actuar des de la batllia de forma dictatorial, endavant; ara, si feim un pols en aquest sentit veurem qui guanyarà al final".

El PSM acusa la batlessa d'intentar amagar els comptes municipals (6 de juliol)

El grup municipal del PSM acusà, a les planes del **Diari de Balears**, la batlessa Margalida Miquel d'intentar amagar els comptes municipals i d'actuar d'una forma totalment antidemocràtica. Tot aquest aldarull ve arran d'una instància que Gabriel Alomar, com a portaveu del PSM, va presentar en la qual demanava veure tots els decrets de batllia dels dos darrers anys. Davant la manca de resposta hi tingué accés per silenci administratiu. Una vegada els van poder estudiar pogueren comprovar com en els dos darrers mesos de l'any passat s'aprovaren factures per valor de quasi 3 milions de pessetes sense passar per ple i mitjançant el sistema abans esmentat. Davant aquesta investigació Alomar manifestà el següent: "En aquesta actitud de la batllia nosaltres hi veim una gran incongruència. Si Margalida Miquel vol fer un Ajuntament tan democràtic, on tothom pugui accedir a la informació municipal, no entenem per què després intenta amagar les factures sense passar-les pel ple". D'entre aquestes factures aprovades i pagades per decret de batllia Alomar en trobà que encara feien referència a les passades festes de Sant Fel·liu (1996), unes factures que pujaven 680.000 pessetes. Aquest fet provocà que Gabriel Alomar criticàs la batlessa ja que "l'únic que intenta és netejar la seva imatge i intentar amagar aquelles qüestions, en aquest cas factures, més problemàtiques. Fins i tot dubtam que el PP conegui l'existència de totes aquestes factures".

Aquestes declaracions no foren contestades per Margalida Miquel, al manco **DdB** no les va recollir.

L'accés al cementeri provoca un nou enfrontament (19-20 i 21 d'agost)

Les obres de construcció d'un vial d'accés per a vianants fins al cementeri municipal tornaren a ser motiu de polèmica entre el grup de l'oposició i la batlessa Margalida Miquel. Davant l'inici

Biel Alomar (PSM-NM)

MARGERS I
MANOBRES S.L.

Avinguda de Son Marget, 11-1a (LLUBÍ)

Oficines: Telèfon - 908 / 53 04 02 (Mòbil) • Telèfon i Fax: 85 70 66

TRANSPORTS I EXCAVACIONS

de les obres en una de les voreres de la carretera d'Inca a Artà el PSM denuncià que les obres s'havien començat sense comptar amb cap tipus de llicència ni autorització municipal ni del servei de carreteres del Govern balear. Segons el grup nacionalista hi ha d'haver un informe del servei de carreteres per iniciar qualsevol obra als voltants immediats d'una carretera. Davant aquesta situació Alomar manifestà i acusà la batlessa de permetre iniciar obres importants sense els permisos, malgrat que després, segons el portaveu del PSM, "s'omple la boca de manifestacions de voler mantenir una fèrria disciplina urbanística al municipi". Al mateix temps criticà la manca d'informació respecte a aquest tema i acusà l'equip de govern de donar fum en lloc de donar llum i de menysprear la primera força política del consistori. Segons els nacionalistes l'accés al cementeri no s'havia discutit mai, tot i que a principis d'any se n'havia parlat, però, segons pareix, el PP tallà la discussió dient que no era el moment de parlar-ne. El

PSM era conscient que l'equip de govern havia mantingut dues reunions amb els veïns afectats però no els n'informaren. Alomar exposà que "esperant les bones maneres i els compromisos adquirits per la batlessa, avui ens trobam que l'obra és en marxa i no hem pogut dir la nostra. El PSM és considerat com un zero a l'esquerra per part del PP-UM, que es dedica a la política de fets consumats cosa que demostra un baix nivell d'ètica política i d'esperit democràtic". Alomar també exposà a les planes del **Diari de Balears** les idees del seu grup respecte a l'accés al cementeri. El PSM proposava, abans de fer un passeig al costat de la carretera, utilitzar els camins de son Marget i el del camí vell d'Inca, contribuint així a millorar i recuperar un camí quasi abandonat. També, segons el PSM, s'evitarien els problemes d'inseguretat que suposa un passeig just a la vora de la carretera, que no compleix les normes d'allunyament legals, i es beneficiaria els propietaris de les finques dels voltants, que no perdrien uns metres de les seves propietats.

"Si el grup del PSM no està informat de l'obra de la carretera és el seu problema; que es moguin com fa l'equip de govern". Amb aquestes declaracions Margalida Miquel sortia al pas a la polèmica encetada pel PSM sobre l'accés al cementeri. Era l'edició del dia 20 d'agost la que recollia aquestes manifestacions, tan sols un dia després que el PSM denunciàs a les mateixes planes que s'havien iniciat les obres sense cap tipus d'autorització. Segons la batlessa el projecte l'estava realitzant la Conselleria de Foment i que l'ajuntament no havia de donar cap tipus d'autorització perquè la carretera depenia del Govern balear. També manifestà que aquesta obra estava emmarcada dins el conjunt d'actuacions que el conseller Joan Verger es va comprometre a fer al municipi per dotar de major seguretat la zona de la carretera, on a més del passeig es pintaran zones per a aparcaments i es posaran en funcionament els dos semàfors (ja funcionen). L'obra, motiu de la polèmica, consisteix a ampliar el traçat de la carretera i crear-hi una petita zona per a vianants amb la col·locació d'unes tanques metàl·liques. La batlessa expressà que no entenia com el PSM criticava tant una obra que suposava una gran millora per al poble i que no costava res a l'ajuntament. També afegí que aquest fet no eliminava la possible recuperació i millora

del camí vell d'Inca ja que, segons la batlessa, "es pot fer després i la gent anirà al cementeri per allà on vulgui". Sobre les acusacions dels nacionalistes per la manca d'ètica política de l'equip de govern (PP-UM), Margalida Miquel expressà el següent: "No ens posarem ara a discutir amb el PSM què vol dir ètica política. Ara bé, jo voldria saber quin tipus d'ètica tenen ells quan denuncien les coses als diaris abans de parlar-ho dins l'ajuntament. Valdria més que donassin exemple d'aquesta ètica".

A l'endemà mateix ja va aparèixer la resposta del PSM davant les declaracions de la batlessa Margalida Miquel. Segons Gabriel Alomar "Margalida Miquel està mantenint una actitud prepotent. Nosaltres varem seguir tots els tràmits estipulats per accedir a la informació. Quina pena li costava, a l'equip de govern, dir-nos alguna cosa del projecte del passeig en alguns dels plans o en alguna comissió, quan n'havíem demanat informació?". Alomar exposà que es referien a la forma d'actuar de la batlessa

quan parlaven de manca d'ètica. Els nacionalistes del PSM manifestaren que "encara que no ens agradi a nosaltres i a molts de llubiners, Margalida Miquel és la batlessa i, com a tal, té l'obligació de mantenir informats, tant de forma oficial com extraoficial, tots els grups que representen el poble. El PSM és la primera força política del consistori i no la poden mantenir desinformada. L'equip de govern ha actuat d'amagat i continua practicant una política de fets consumats". També deixà clar que el PSM no estava en contra del projecte, "sinó de la forma en què s'ha tramitat. Els doblers que s'hauran invertit en el passeig seran doblers perduts i a més la perillositat que tindrà el nou passeig per als vianants és manifesta. Hauria estat més profitós que ens escoltassin i que es tingués en compte l'alternativa que hem proposat des d'un principi. No paga la pena arriscar la vida de la gent".

Amb aquestes declaracions donam per acabat aquest primer serial i que cadascú en tregui les seves conclusions. Segurament per al proper número tendrem més capítols per oferir-vos. Fins prest!

Francesc Perelló i Felani

L'avinguda a mig fer. La terra va resistir la ploguda

FERRERIA

**BARTOMEU
PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

ES CONFIRMEN 10 LLUBINERES

Refermar-se en la fe de Crist

El passat diumenge dia 22 de juny deu al.lotes del nostre poble es varen confirmar a l'església parroquial de Sant Feliu. Era la culminació a tres anys de preparació, una preparació que va tenir com a principal exponent al catequista Miquel Campaner. El bisbe de Mallorca, Teodor Èbeda, concelebrà l'eucaristia que va tenir lloc al matí. Una vegada acabat l'acte va tenir lloc un refresc a "Ca ses Monges". Na Maria Campaner, na Maria Esperança Nadal, na Catalina Quetglas, na Francabel i na Betty Rodríguez, na Catalina Perelló, na Francisca Llompart, na Francisca Maria Alomar, na Bàrbara Llompart i na Sandra Capó foren les deu joves que es confirmaren. Tal volta el que crida més l'atenció és el fet de no haver-se confirmat cap al.lot.

SEMAFORITZACIÓ

Llubí se semaforitza. La instal.lació de dos semàfors, un davant la Plaça de la Carretera i l'altre davant el poliesportiu va sobtar els llubiners, que se'ls prenen a befa. La intenció de la seva instal.lació era de millorar la seguretat dels vianants que volen travessar la carretera. Des de la seva instal.lació molts són els que se'ls prenen com un joc o que no en fan cas, esperem que poc a poc la gent els aprengui a respectar.

PER CORREU ENS ASSABENTAM...

- De la publicació del darrer número de la publicació Mauritànic, la revista de l'IES Antoni Maura de Palma.
- De la celebració del XVIIIè aniversari de les activitats de lleure del Centre d'Estudis de l'Esplai. Una exposició, titulada 1979-1997: devuit anys de lleure, que va poder ser visitada fins al 27 de juny, posà el punt i final a aquest esdeveniment.
- De la sortida al carrer del 4t número del fanzine del Club Amics Ocults. Hi trobam tots els detalls de la gira d'aquest estiu que feren els Ocults pels Països Catalans. A Llubí, per desgràcia, no hi actuaren.
- De la celebració del dia de Mallorca missionera que va tenir lloc el passat 27 d'abril. Rebem un article del delegat diocesà de missions, Miquel Mulet.
- De la publicació de l'Inform Arca corresponent als mesos de maig i juny.
- De la sortida al carrer del número 6 del Butlletí informatiu de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports del Govern Balear.
- De la representació de l'òpera de Henry Purcell titulada Dido i Eneas. L'òpera fou interpretada els passats dies 4,5 i 6 de juliol al Teatre Principal de Palma per l'Orquestra Barroca de Sevilla i l'Stadium de cor de cambra. Carles Ponseti i Rafel Lladó se n encarregaven de la direcció musical i de la direcció escènica respectivament.
- Del mercat de vell, organitzat per l'organització no governamental PROSUD, que va tenir lloc el dia 5 de juliol a les Avingudes de Palma per recaptar fons pels importants i necessaris projectes de cooperació amb els Països del Sud que any rera any duen a terme.
- De la celebració dels XI Premis Literaris Vall de Sóller 1997 de poesia, narració curta i glosat organitzat pel Grup Novetat.
- De la signatura del nou conveni que la Comissió de Cultura del CIM té amb l'Associació de Premsa Forana de Mallorca. Aquest conveni fou firmat el passat 26 de maig.

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

**ALUMINIS
ALOMAR**

Joan Alomar Ramis

- ALUMINIS
- VIDRES

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBI (Mallorca)

TAXI - LLUBÍ

52 24 61
52 21 30

(908)
MÒBIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

BREUS

-L'associació d'empresaris de Llubí organitzà el dia 27 de maig una conferència sobre el "Pla Líder" on hi foren convidats tots els interessats. A l'acte s'hi explicaren les directrius d'aquest projecte.

-Els Cursos d'Oci i Temps Lliure es donaren per acabats amb un sopar el dia 30 de maig a Ca'n Joan des Forn. Cada alumne rebé un diploma acreditatiu així com també es feu donació d'un detall als professors. El grup "Yesterday" posà el punt musical a la vetlada.

-A l'endemà les entitats culturals visitaren, acompanyades de la batlessa, la futura seu de les associacions, situada damunt el local de la Tercera Edat. Els representants de les entitats expressaren a na Margalida Miquel alguns aspectes a tenir en compte a l'hora de posar en marxa l'esmentat Casal.

-L'associació de la Tercera Edat de Llubí participà el primer de juny, dia del Corpus, a la clausura dels cursos de "Gent Gran en Marxa". Més de quatre mil persones ompliren el Palau d'Esports d'Inca i demostraren el profit de la tasca realitzada en tot l'any.

-El sis de juny fou el dia escollit per la Germandat de Donants de Sang per a fer la tradicional recollida.

-Els alumnes del col·legi Públic Duran Estrany de Llubí participaren amb l'obra "En Pere Grill" a la mostra de teatre infantil ja tradicional a Sineu. El dia escollit fou el 7 de juny. El dia tretze de juliol aquesta mateixa obra es representà a Llubí. Fou una llàstima que a Sineu s'hi acostassin tants pocs pares i tants pocs llubiners. La tasca de les nines i nins i del seu director en Miquel Campaner mereixia ben bé un esforç.

-El dia 14 de juny els cotxes sonaven a les totes pel poble de Llubí, eren els aficionats del Real Madrid que celebraven el títol. Per Sant Feliu no varen tirar tant de coets d'artifici; les se varen gastar!

-L'endemà a la Plaça de l'Església es va produir un accident sense que s'hagués de lamentar cap desgràcia greu. Sembla que un cotxe no va fer l'stop de devora "Can Nigorra" (que ningú fa) i va atropellar un motoret en el qual hi anaven dues persones.

-21 de juny. El PSM-NM va reunir un centenar de simpatitzant a un sopar bufet que va tenir lloc a l'Ermita. Unes hores abans en Gabriel Alomar va passar comptes de les actuacions municipals del darrer any. El mateix dia la Penya Blaugrana va convidar tots els seus jugadors i jugadores a un dinar a Can Joan des Forn per celebrar la darrera campanya futbolera.

-Un quants dies després, concretament el dia 27 de juny, va tenir lloc al Casal de Cultura un recital polític i musical que portava com a títol "Sandinista: la memòria contra el poder". L'acte va comptar amb una baixa afluència de públic.

-El 28 de juny l'activa Penya Blaugrana de Llubí posà punt i final a la temporada amb un sopar a un conegut restaurant de Santa Margalida on hi varen prendre part els socis. L'acte va servir per celebrar al mateix lloc el títol aconseguit de la Copa del Rei,

Exaltació blaugrana. Visca el BARÇA, man que pierda!!!

després de guanyar en un emocionant partit al Betis de Llorenç Serra Ferrer.

-El mateix dia va començar la celebració de la festa dels caçadors. Els actes s'iniciaren amb un sopar per a tots els socis, i el dia següent va continuar la festa a la plaça de la Carretera amb un sopar per als assistents i animació musical.

-Els qui també varen ser a temps de celebrar un èxit important foren els afeccionats del Reial Mallorca, aficionats que pogueren celebrar l'ascens a Primera el dia 29 de juny. Se sentiren coets pertot el poble, encara que no tants com el dia de la celebració del títol del Real Madrid.

-Els lladregots, en tornaren a fer de les seves, i a la matinada del dia 3 de juliol entraren a robar a Can Porret.

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:

GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

CONSTRUCCIONS

Sa Carretera n° 46, 1er
Tel. 52 23 16 • LLUBÍ

BAR BRISAS

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

PÀGINA 25 DE "UDOL"

L infant ha crescut. Allò que havia anat de grapes amb un projecte davall el braç ha esdevingut una realitat madura(o, almanco, adulta).

La maduresa és l'època més bella de totes, més dolça, més plena, més sucosa, més assenyada... Però, alerta, també és el període més delicat. De l'encertat i equilibrat punt es pot passar, en un tres i no res, a una pudenta podridura decrepitant.

Per això no podem deixar passar una plenitud, una maduresa, sense aprofitar-nos- en i pegar-ne una melosa mossegada; sabem cert que, si no ho feim així, llavors sols podrem ser testimonis de com, tira a tira, els vironis i la farum, les mosques i el podrit senyoregen i dominen el bollit de fermentos pestífers, i poca cosa, desitjable, ens deixaran.

I de què parla aquest home, ara? Demanareu

Responc: ben bé no ho sé. He començat a escriure sense tenir una idea massa definida del que volia transmetre. I això..., irreflexivament, m'ha sortit.

Creis que n'hi puc treure algun profit?

La revista UDOL ja té 25 números! És madura? És adulta?

Jo crec que sí que ho és, adulta. El seu cos ho du damunt; ningú no ho pot negar; ja és tot un fet.

La seva dieta li ha ajudat bastant a fer-se un fet. Menja un trempat que li prepara el poble, el nostre. Té un estómac farcit d'uns homenets/donetes amb una energia vital capaç de rosegat..., i que digereixen i pacixen el trempat. El resultat de tot plegat: la vida, la maduresa adulta d'un fet social, únic. Podria ésser millor? Podria ésser pitjor? (El temps compon el vi però

desbarata el pa)

Hem d'esperar (i hem de fer possible) que UDOL pugui arribar, xano- xano, a la tercera maduresa, sense pressa, però avançant tal com els fets avancen, amb el cap ferm, amb dignitat, amb qualitat de vida.

Confiem que els homenets i les donetes, aquells de dins l'estómac, no se'n cansin, de rosegat.

Esperem que el trempat sigui sempre de la qualitat adient i no li destrempi el ventre.

Si és així serà senyal que les nostres venes aniran a caramull de vida, i la vermellor de la sang ens rosarà, suauement, la pell, i els nostres pensaments podran llepar una mica l'idea de futur.

M'agradaria assolir la poesia. Va dir un savi que menjava figues assegut al portal de la caseta.

I un veí que sempre rondinava, li va demanar: I què és la poesia?

El savi, amb la boca plena d'enfigada, li va respondre: La poesia és allò que queda una

vegada que t'has empassat la figa, l'has païda i l'has cagada.

Llavors no queda res. Respongué el veí.

És clar que queda. Cridava, irós, el savi. I el record d'aquell regust? I l'aliment que t'ha donat? I les ganes de tornar-ne menjar? O no és res, això?.

Sí però tot això no es pot veure ni tocar. Remarcà, càndid, el veí. I jo les coses que no es poden veure ni tocar no sé ben bé si existeixen.

El savi, indignat, va continuar menjant figues...

contestí

Viatges Ciutat S.L.

C.I. BAL 335

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL

RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

Carretera de Valldemossa, 8 • Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11 • Fax: (971) 29 30 05 • 07010 Palma de Mallorca

CONTINUA L'ESTIRA-I-ARRONSA ENTRE L'EQUIP DE GOVERN I EL PSM

Si la sessió plenària que va tenir lloc el passat 29 de maig es caracteritzà per l'enfrontament dialèctic que tingueren els portaveus dels dos grups majoritaris, Gabriel Alomar (PSM) i Tomàs Campaner (PP), la del mes de juny es caracteritzà per la brevetat i pels estira-i-arronses que protagonitzaren de nou Gabriel Alomar i, en aquest cas, la batlessa Margalida Miquel (UM).

Sessió ordinària (29 de maig)

En el transcurs d'aquesta sessió va prendre possessió del nou càrrec de regidor Rafel Alomar, després de la dimissió que va presentar a la sessió plenària del mes d'abril la regidora del PP Magdalena Alomar. El nou edil ja ocupà a la passada legislatura el càrrec de regidor. Per altra part, el Consistori aprovà comunicar a la Conselleria d'Agricultura del Govern Balear l'interès de signar un conveni de col·laboració amb la CAIB per al finançament en matèria de camins rurals. Els camins de ses Rotes de son Ramon, el de son Figuerola, el de son Xormes i el de son Sitges d'alt són els que es demanaren per arreglar. Pel que fa a la financiació, l'ajuntament haurà d'aportar un trenta per cent del pressupost, mentre que el setanta per cent restant serà aportat pel Govern Balear. El PSM, per la seva part, condicionà el seu vot afirmatiu mostrant la seva preocupació pel finançament, ja que segons Gabriel Alomar (PSM) es presenten moltes propostes i projectes i el finançament queda enlaire. El regidor nacionalista Antoni Contestí es desmarcà del seu grup i s'abstingué manifestant que era partidari d'arreglar i reparar els camins abans d'asfaltar-los. Una proposta que va sorprendre al poc públic assistent fou la que el PP presentà sobre l'aquífer de sa Marineta. S'aprovà per unanimitat una proposta, presentada per Tomàs Campaner, que instava la Conselleria de Medi Ambient i IBAGUA a paralitzar immediatament les extraccions d'aigua de sa Marineta ja que arribats al final del mes de maig és molt arriscat continuar amb les extraccions. Una de les propostes que presentà l'equip de govern (UM-PP) feia referència a l'atorgació de les subvencions per a les entitats esportives i culturals del poble de l'any 1996-1997. La batlessa Margalida Miquel manifestà que les reunions que s'havien duit a terme amb les associacions s'havia arribat a un acord per rebre les subvencions corresponents a l'any 96/97. Miquel també digué que les entitats havien manifestat el seu rebuig per la manera com s'havien donat les subvencions. El portaveu del PSM, Gabriel Alomar, mostrà el seu desacord manifestant que a la passada sessió plenària el seu grup presentà una proposta que especificava una quantitat a atorgar a cada associació o entitat. En aquella sessió plenària, i a instància de la batlessa, la proposta nacionalista quedà a damunt la taula per a ser estudiada a la propera comissió informativa. Alomar recordà a la batlessa Margalida Miquel (UM) que no s'havia tractat aquest punt a la passada comissió i que no podien donar el seu suport a una cosa que era la primera vegada que en tenien informació. Alomar mostrà el seu desacord manifestant que a una sessió plenària de ja fa un quant temps s'aprovà un reglament per regir la concessió de subvencions i que aquestes reunions hi

El tinent de batlle exposant el seu criteri

havia d'assistir un representant de cada grup polític i associació, a més de la batlessa. No hem estat convidats a cap reunió, cosa que demostra que aquest reglament i acord del ple us ho heu passat per allà on heu volgut i per això demanam una reprovació de la batlia perquè no compleix els acords del plenari. La batlessa Margalida Miquel (UM) contestà a Alomar (PSM) exposant-li que no entenia la postura del PSM ja que si no votaven la proposta demostraven la seva manca d'interès i la seva despreocupació cap a la proposta presentada des de la batlia. El portaveu nacionalista li digué que el nostre interès cap a l'atorgació de les subvencions ve d'enrere i des del mes de gener venim fent propostes al respecte per tal que les entitats rebien d'una vegada per totes el que es mereixen. També, Gabriel Alomar acusà la batlessa de no dir la veritat argumentant que en una sessió plenària el nostre grup municipal presentà una proposta per tal d'informar les entitats esportives del poble de la possibilitat de rebre unes ajudes a través del CIM. Alomar recordà a la batlessa que els havia dit que ella ja ho havia fet quan resulta que una entitat no va ser informada i ha deixat de rebre una ajuda que sí han rebut les altres entitats que sí ho sabien. Vull reafirmar que ens mentires i que per culpa de la seva ineptitud un club esportiu, el CDA, ha deixat de rebre uns doblers. Seguint amb el tema de les subvencions el PSM manifestà el seu rebuig cap a la manera d'actuar de l'equip de govern envers la revista Udol. Gabriel Alomar expressà que sembla que hi ha una persecució cap aquesta revista. Sembla que heu imposat un càstig a aquest col·lectiu ja que és una de les entitats que ha rebut manco doblers, comparant-ho amb les altres entitats. Rep un tracte diferenciari i tot sembla indicar que hi ha un menyspreu econòmic cap aquesta entitat. Margalida Miquel manifestà que no hi havia cap tipus de persecució ni menyspreu cap aquesta entitat ja que s'havia arribat a un acord per inserir publicitat a la publicació i pagar aquesta pu-

CONSTRUCCIONS DE PEDRA I MARGERS, S.L.

COPEMA Margers

TREBALLS DE PEDRA EN GENERAL
COL·LOCACIÓ DE BARRES I REIXATS
RESTAURACIÓ DE CASES
CONSTRUCCIÓ EN GENERAL

C/. Sa Carretera, 89
07430 LLUBÍ - Mallorca

Tels.: Jaume 55 22 43
Mòbils 908 53 78 61
907 86 85 42

**FUSTERIA
RAFAEL MUNAR**

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubi

blicitat, a més de la subvenció atorgada. Alomar, a més, manifestà el seu absolut rebuig cap a unes declaracions que en el transcurs d'una reunió entre les entitats havia fet el tinent de batle Tomàs Campaner. Aquestes declaracions indignaren Alomar que manifestà que em semblen molt greus aquestes declaracions. És indignant que com a tinent de batle hagi de dir el que ha de fer una revista. M'atreveiria a dir que és un fet molt semblant al protagonitzat pel portaveu del Govern Miguel Angel Rodríguez i Antonio Asensio. En aquest cas en Tomàs Campaner seria en Rodríguez i la revista Udol n'Asensio. Alomar recordà que no era la primera vegada que ho feia ja que fa uns tres anys protagonitzà un fet molt semblant. El portaveu nacionalista va concloure la seva exposició mostrant la seva disconformitat cap aquesta actuació, no ets digne del càrrec que ostentes i deman una reprovació i una moció de confiança cap al tinent de batle Tomàs Campaner. No entenc la teva postura quan a la passada sessió plenària presentar una proposta encaminada a combatre el racisme i la xenofòbia i ara vols discriminar una revista. Tomàs Campaner replicà a Alomar exposant que ni ara ni mai he tengut res a dir de la revista Udol. Finalment i una vegada arribats als precís i preguntes, el regidor del PP Miquel Munar expressà, a títol personal, el seu reconeixement cap a la revista Udol i cap a la seva excel·lent tasca de normalització lingüística que duia a terme.

Sessió ordinària (26 de juny)

Fou una sessió molt breu i caracteritzada pels enfrontaments entre el PSM i la batlessa. El PSM s'abstingué a la totalitat dels punts de l'ordre del dia. En primer lloc, s'aprovà el compte general corresponent al 1996 amb els vots favorables de l'equip de govern (PP-UM). El PSM s'abstingué manifestant la seva preocupació per la reducció experimentada en el romanent líquid disponible, que, segons el PSM, havia passat de dotze milions a tres en poc més d'un any. Per altre part, l'equip de govern duia a discussió una modificació de crèdit, però el PSM manifestà que trobava que no era convenient discutir-ho ja que no havia anat a comissió informativa. Davant la postura del PSM es deixà el tema damunt la taula. Finalment, la batlessa Margalida Miquel va dur a discussió, com a proposta d'urgència, el tema de la contractació de les obres de reforma del col·legi públic Duran-Estrany. Gabriel Alomar tot d'una recriminà la batlessa ja que trobà que no eren maneres de fer les coses dur a la sessió plenària un tema tan important com aquest i que el seu grup n'estigués tan poc assabentat. Es produïren una sèrie de discussions i la qüestió quedà que l'equip de govern duria a terme la contractació directa de les obres, tot i l'oposició del PSM.

Sessió extraordinària (17 de juliol)

En aquesta sessió s'aprovà el programa de les festes de Sant Fel·liu. S'informà dels actes que es durien a terme i del pressupost total de les festes que pujava a un poc més de 4 milions de pessetes. El PSM votà en contra, argumentant Antoni Contestí que no se fiaven de l'actuació de l'equip de govern exposant que el passat any se sobrepassà de molt el pressupost inicial. Contestí també criticà la confecció del programa i també afirmà que són unes festes que es fan per cobrir l'expedient, poc imaginatives i que s'han fet des del despatx. Consideram que inciten poc la participació de la gent.

Rafel "Fogueró", un regidor que repeteix

Sessió ordinària (29 de juliol)

Durant aquesta sessió la batlessa Margalida Miquel donà suport al PSM per tal de demanar al CIM que la reforma del tanatori fos inclosa dins de les obres que el consistori sol·licitaria al pla d'obres i serveis. En canvi, el PP hi votà en contra exposant Miquel Munar que no estam en contra que es reformi el tanatori, però crec que és caure en una incongruència sol·licitar una cosa que s'autofinanciarà amb la imminent ampliació del cementiri. Margalida Miquel condicionà el seu suport a la proposta del PSM, argumentant la desvinculació d'ambdós projectes. També es va acordar, amb els vots favorables del PP-UM, sol·licitar la inclusió dins del POS de les obres que, mitjançant el Pla Mirall, es volen dur a terme per tal de recuperar el centre històric de la vila. El PSM s'abstingué exposant Gabriel Alomar la seva preocupació pel finançament de les obres. L'ajuntament en ple també aprovà, tot i l'abstenció del PP, exigir l'ús escrit del català als seus proveïdors. La proposta del PSM no fou acceptada pels regidors del PP ja que consideraren que aquest afer era competència del parlament balear. Finalment també s'aprovà, en aquest cas per unanimitat, una moció del PP que sol·licitava la recuperació de la línia del tren.

Francesc Perelló i Felani

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

RAFEL PERELLÓ: "EL CASAMENT MOTIVÀ LA DESAPARICIÓ "FIOLET" DE CASTELL-LLUBÍ"

En Rafel Perelló Gelabert, de "Ca'n Fiolet", fa sis anys que se n'anà a viure a Palma després de casar-se. Ara és pare d'una nina, na Marina, que ens acompanyà tota l'entrevista, i de n'Albert.

Però fa un grapat d'anys, quan Llubí era la seva residència de fadrí, passà pel Club d'Esplai i també, perquè no, s'engrescà amb un grapat més de gent amb la "Castell-Llubí", la nostra precedent més directa. Actualment fa feina per l'ajuntament de Palma encarregant-se de la part del Teatre Municipal.

Per ambdós motius creiérem interessant parlar amb ell una mica.

-Com sorgí la idea de fer la "Castell-LLubí"?

El grupet que vàrem començar teníem la cabòria de fer alguna cosa una mica cultural. Una iniciativa també per omplir el nostre temps de lleure sense tampoc massa pretensions. No crec que fes falta ni que deixàs de fer-ne. Són coses que et surten espontàniament i ho fas sense saber massa bé el per què. No és que tenguéssim cap idea predeterminada..., bé teníem unes certes idees que sempre manifestaves encara que ho fesses espontàniament. Ens posàrem fil a l'agulla i va durar el que va durar i bé..., va ser una experiència que ja repetíem de quan estàvem a l'esplai, quan érem més joves que també en férem una, en Biel "Coves" també hi estava, hi havia més gent però no record bé qui hi estava. A partir d'aquí, d'aquest equip, ens posàrem amb l'altre i treguérem devers dotze números.

- Qui fóreu els iniciadors?

Hi havia en Biel "Coves", en Miquel "Barri", en Miquel "Mosso", en Joan "Escolà", hi va haver en Toni "Queto" també,

que col·laborà amb una portada. Hi havia més gent que ajudà.

- De quina part te n'encarregaves, de la revista?

Feia un poc de tot, alguna entrevista; crec que quan fèiem l'editorial el fèiem entre en Biel i jo o a vegades el feia un i llavors el llegíem en veu alta als altres. També m'ocupava de la maquetació i de la part més manual, de passar-ho a l'ordinador i de corregir un poc. Hi havia, per cert, na Maria Llompart que ens ho corregia però així i tot procurava passar-li una mica corregit, nosaltres tampoc no érem filòlegs. Fèiem un poc de tot, algun reportatge, coses que ens fessin ganes.

- Com ho fèieu llavors en el moment de muntar-la?

Era molt manual, ho trèiem en columnes, passat a màquina quasi sempre. Només teníem un ordinador, en Joan "Escolà" ens deixava el seu que tenia un programa de textos, i a partir d'allà... M'agradava fer-ho perquè columnava i una vegada imprès ho retallàvem i ho aferràvem damunt les pàgines. Llavors anàvem a Petra, on feien l' "Apostol y Civilizador", i ens ho imprimien allà.

Me'n record que la primera que férem va sortir plena de senyes de quan fèiem la maquetació. Com que nosaltres no sabíem encara si sortiria o no, i va sortir molt "així". Era una cosa molt manual, no com la que feis vosaltres que es veu que ja és un sistema molt més modern, més automàtic. Nosaltres li dúiem paginat i d'aquí en treien fotolits. La maqueta ja era la mateixa que quedava, i allà els dèiem on anaven les fotos.

- Per quin motiu decidíreu deixar-la de fer?

En el darrer número hi va haver una mica de crisi. Va passar que a un ple de l'Ajuntament hi va haver un enfrontament entre en Tòfol "Troquet" com a empresari de "Conservas Rosselló". Jo hi era, i també hi havia bastanta gent. Hi va haver un enfrontament dialèctic molt dur entre aquesta persona i els nacionalistes de Llubí, el PSM. Aleshores hi va haver una rèplica molt dura a la revista per part d'aquest grup; que era una cosa que moralment s'havia de publicar perquè era una cosa pública. Nosaltres tampoc no podíem deixar-ho. Jo vaig passar una temporada amb bastants de nervis perquè en aquell moment feia feina en aquesta empresa i clar estava dins les circumstàncies, però tampoc no podia oposar-me a la publicació. No és una causa, és una circumstància, una circumstància que va fer que ho patís..., i bé ja no record ben bé, em sembla que va ser un dels darrers o el darrer número. Va ser una mica de cansament. Potser si no tens unes motivacions massa fermes també ho deixes de fer. Amb el grup estàvem la mar de bé, no és que tenguí res a dir, més o manco tots teníem les mateixes idees i sabíem per on havíem de tirar. Si avui havíem de tornar a començar supòs que començaríem pel mateix punt, o per parelles de situacions. No crec que tampoc canviàs massa.

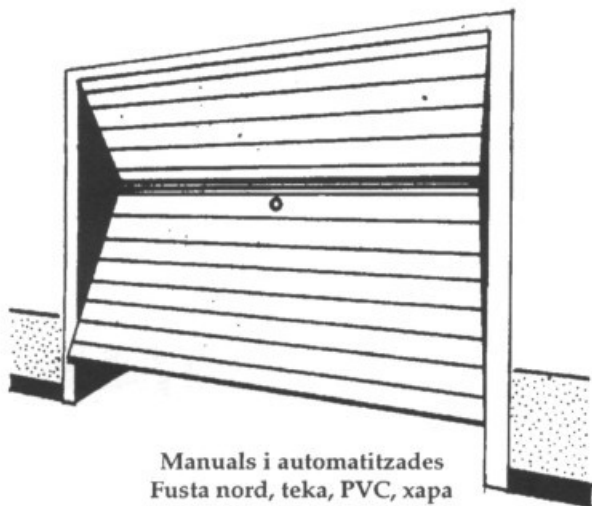
- No tornàreu pensar en refer-la una altra vegada?

No ho sé, ara no ho record, però potser que en parlàssim. El fet és que ens aturàrem. No, no ho record, estàvem un poc cansats.

-Tu fas feina pel Teatre Municipal de Palma, com funcio-nau?

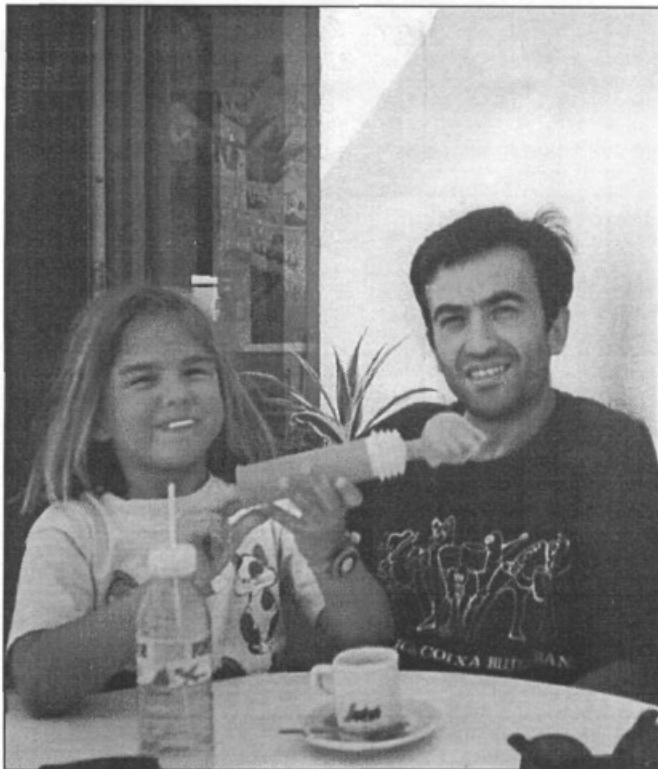
La meua plaça allà dins és d'encarregat un poc de la infraestructura, de coordinar els muntatges i també la programació. No és exactament la feina per la qual jo estic al Teatre Municipal, ja que aquesta és la feina d'un tècnic de programació i jo no ho som. Però faig feina amb persones del mateix departament. Recollim

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuais i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

propostes, les miram, anam als assajos, a veure obres de grups de teatre, etc. I llavors el que s'adapta més al teatre i al pressupost ho duim. La meua funció bàsicament consisteix en coordinar els muntatges i preocupar-me de les instal·lacions; de què estiguin a punt per a qualsevol cosa i també de fer la programació, d'acord sempre amb aquesta llibertat que tenim per a fer propostes i iniciatives. Amb l'equip en parlem, ho valoram i anam a veure-ho conjuntament; llavors, és clar, en parlem amb els polítics per tal que hi donin el seu vist i plau.

- Com seleccionau el tipus de teatre que voleu que s'hi representi?

Noaltres en principi procuram de manera conscient o inconscient, a vegades, que siguin obres fetes dins l'àmbit català. Fetes i parlades en català. Això no vol dir que si vénen ofertes diferents no es facin. Va venir n'Amparo Moreno, una gran actriu que va dur una obra molt bona que era en castellà. Ella és de Barcelona. N'han vingut altres, n'Albert Pla que va dur "Cara Cuero" i era en castellà. Així i tot la majoria són en català. També procuram treballar amb grups d'aquí, de les illes, i més concretament amb els grups de Palma, que és on hi ha el tant per cent més gros de grups amb més renom, com són "La Iguana" i "Estudi Zero", i són amb els que normalment feim més feina. També hi ha més gent que sense ser professional fan una feina bastant ben feta dins un àmbit més amateur. Hi ha una gama molt àmplia, n'hi ha de quasi quasi només els manca pagar els impostos i donar-se d'alta com a grups professionals, fins a grups que n'estrenen una o dues cada any i actuen a la seva barriada. És una altra història, tampoc es pot posar dins el mateix sac; ara, normalment feim feina amb grups d'aquest tipus. Moltes vegades són amaters i altres més professionals.

- Creus que la gent s'interessa per les noves tendències teatrals o per tot allò que s'allunyi de la comèdia tradicional?

En general hi ha interès pel teatre que no sigui el regional, quan normalment ha estat allò que s'ha vist més. A vegades a alguns espectacles l'assistència és relativament poca, però es veu que la gent s'interessa de cada cop més, sobretot per part d'un públic més jove i per un altre que no ho és tant. Hi ha interès per les obres d'autors més moderns no regionalistes, i no només de tea-

tre sinó també dansa contemporània o obres d'una estètica i d'uns temes bastant difícils d'assimilar i de digerir, i a la gent li agrada i ve. Crec que hi ha un interès. El públic cerca les coses ben fetes i si els les dones vénen.

- Muntau certàmens, jornades,...?

Feim un cicle que es diu "La vida en vers" que és a part de la formació de teatre. És un projecte que d'alguna manera és extern però l'Ajuntament el patrocina. És un cicle de recital de poesia en el qual pot haver-hi una part musical o dramàtica. Concretament un dels espectacles que més va agradar va ser el de "GOM teatre" que varen fer "Poeta en Bicicleta" en homenatge a en Guillem d'Efak. Aquí hi havia part musical, i va estar molt bé. A mi personalment em va agradar molt. En aquests recitals hi ha hagut poemes moderns i no tan moderns; hi ha hagut un poc de tot. Solen venir personatges una mica coneguts de l'àmbit cultural, polític, etc. Han passat persones com na Catalina Valls, en Biel Mesquida, ha passat bastant de gent, ja que enguany és la segona edició. Hem tengut en José Vico que és aquesta "Drag-Queen", que fa espectacle de cabaret, i va estar fins a la bandera. És un cicle gra-tuït.

- És difícil programar tot un any d'actes?

No programam d'any en any sinó que ho feim trimestralment. Tens moltes ofertes, algunes d'elles t'agradaria dur-les però que per raons econòmiques ja t'és impossible de realitzar, sobretot les que vénen de la península. De Barcelona mateix sorgeix una gran oferta, tant de teatre com de música i de dansa, i n'arriben de Madrid, de València, d'Andalusia, de per tot. Quan es tracta de transportar gent de la península i pagar-los unes dietes perquè quedin a Palma, la cosa ja s'encareix molt i maldament venguin coses molt bones a vegades no ho pots assumir amb el pressupost. Per aquest motiu a vegades no et queda més remei que posar coses més modestes, que no és que siguin dolentes, però no et queda més remei. Has de fer allò que materialment pots. Et limita bastant el tema pressupost.

Hi ha el "Projecte Alcover" on hi participa el Teatre del Mar, el Teatre Municipal de Manacor, l'Ajuntament de Palma i em sembla que Tàrraga també hi participa, més una sèrie de municipis de València i de Catalunya que intenten fer una mica de circuit per fer córrer produccions en bones condicions i per abaratir preus i fer intercanvi. És un fluit d'obres que van d'un costat a un altre dins un mateix àmbit cultural. Va començar fa dos o tres anys.

De totes maneres sempre et costa dur gent de fora. A vegades ens hem arriscat i hem intentat consensuar amb ells, unes ha anat bé i altres no tant; ja és un èxit que venguin i que els vegin.

- Què en penses de la dinàmica de Ciutat i de Mallorca en general?

En general està bé. Pel que fa referència al teatre, així mateix

TALLER MECÀNIC

JOAN ALOMAR

Reparacions en general, Venda de
Mobyettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. M^o Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

entre el Teatre Municipal, el Principal, el Teatre Sans, alguns cafès teatre hi ha una oferta interessant. A vegades fins i tot hi ha massa coses, perquè si per ventura es distribuïssin una mica millor les coses amb el temps aniria més bé. Sobretot a l'hivern a vegades no et queda més remei que seleccionar perquè hi ha molta cosa. Home, crec que tot és millorable però pens que està bastant bé, pots triar, hi ha per anar.

- Fa un temps es deia que el teatre estava a punt de morir, què en penses d'això?

No, potser hi ha hagut alguna mala època per conjuntures de tipus polític però sempre hi ha gent que vol fer teatre i que dur el teatre dins la sang. Potser que hi hagi temporades més baixes o anys més bons però pens que el teatre té molt bona salut. A Palma hi ha molts de grups que comencen, tenen una trajectòria, es desfan i formen nous grups. I llavors n'hi ha altres com "Estudi Zero" o "Iguana" que sortiren a finals dels setanta principis del vuitanta amb els nous aires culturals i no han deixat de funcionar. Hi ha una bona salut.

- Molta gent pensa que la gent que viu de l'espectacle no sap viure sense fer veure la seva condició d'actor, és així la gent que ve a fer feina al Municipal?

Et sorprèn bastant perquè a vegades veus gent que és més desimbolta que altres i llavors aquests darrers et sorprenen quan estan damunt l'escenari.

- De quina manera feis publicitat dels espectacles?

La publicitat és un dels capítols que més costen, com diuen en mallorquí "A vegades puja més la corda que el poal"; en el sentit de què en ocasions un grup costa cent mil i n'has de pagar dues-centes mil de publicitat; és bastant car. Bàsicament utilitzam els canals que té l'Ajuntament. Es fan cartells, publicitat al carrer..., miram de recórrer al mitjà més econòmic, fer-la de manera exhaustiva seria difícil i acabaríem els diners aviat.

- Com veu el poble un llubiner que viu a Ciutat?

Jo segueixc el que passa a través de la revista, que la rep i la llegesc, i també pels diaris, procur venir al poble per veure la gent. Ho veig diferent que quan només vivia a Ciutat, no sé si amb més nostàlgia però si amb més ganes de les que realment pots. Tampoc no és gaire lluny geogràficament. Ja no estàs tan a dins, molts de joves ja no els reconixes, els de la teva quinta s'han dispers, no els trobes. Però bé, crec que el poble no ha fet un canvi tan i tan gran.

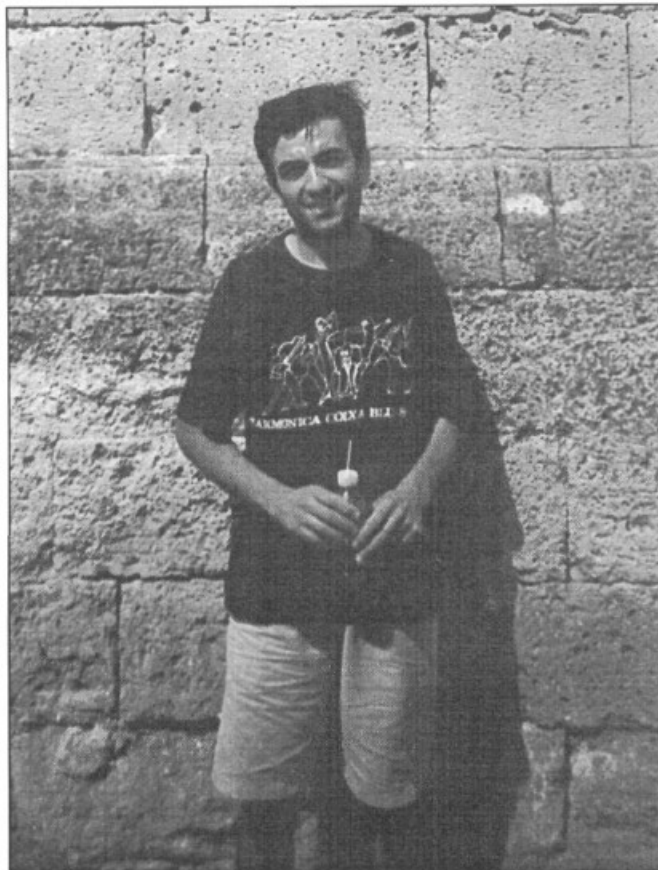
20 ANYS DE DEMOCRÀCIA

Absolutament necessaris i fantàstic.

LA POLÍTICA D' ETA.

Fatal, una cosa absolutament rebutjable.

TÚNEL DE SÓLLER.

Una vergonya.

UDOL.

Molt bé, s'ha de seguir endavant. Tot el que siguin propostes culturals i d'informar la gent em sembla molt bé.

CASTELL LLUBÍ.

Una època divertida que va passar i que estic content d'haver-la feta.

XESC FORTEZA.

És un teatre molt discutible que a mi personalment no m'atreu, no em diu molta cosa però comprenc que hi hagi gent que li pugui agradar.

EL CINE DE LLUBÍ.

No ho sé, ho desconec. La reforma està feta però desconec si li en fan un ús al cent per cent de les seves possibilitats.

CULTURA POPULAR.

És necessària i s'ha de potenciar, s'ha de cultivar. Forma part de la nostra essència.

Caterina Gelabert i Perelló.

**PERELLÓ
AUTOESCOLA**

Bisbe Llompart, 111 - Entº.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

**AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR**

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcudia
Km. 25 - INCA

**GRUES
CA'N RIERA**

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBÍ

Tel.: 85 70 87
Mòbil: 908/43 55 50

EL PITO DEL SERENO

El dia 26 de maig a la reunió de les entitats culturals i esportives per a discutir les subvencions del 1997, des de la revista Udol exposàvem les nostres raons per no estar d'acord amb la quantitat rebuda. Estàvem discutint i de cop i volta el Sr. Tomàs Campaner Ferragut, regidor del PP, que no havia parlat en tota la reunió (com ell va dir) va voler aportar el seu gra d'arena a la serenor de la reunió. El senyor Campaner va insinuar clarament davant tots els presents, que si la revista rebia una subvenció havia de parlar bé de l'ajuntament. Havia de parlar de les coses bones que feia i deixar les altres. Tal vegada insinuava el retorn de la censura o del NO-DO.

No és la primera vegada que patim censura per part de l'ajuntament. Un any ens varen llevar 25.000 pessetes d'una subvenció perquè hi havia un article que no els agradava.

El regidor, "argumentant" la seva exposició, va afegir que "hi ha molta gent que no aprova el que feis". Si és certa la seva afirmació estarem encantats de rebre qualsevol article, escrit... perquè ell i aquesta gent pugui donar la seva opinió. De les crítiques també s'aprèn. Pot ser que algun sector de la població trobi necessària la publicació d'una revista diferent, més propera a la seva manera de pensar. Si és així i ja que ningú els pot impedir muntar una revista, volem animar, de tot cor, aquesta gent perquè vagi endavant. Llufí no seria el primer poble en el qual conviuen dues revistes. La pluralitat d'opinions aniria en benefici del públic. Pensau-vos-ho, tan sols d'un poc de feina i dedicació, nosaltres estaríem encantats de conviure amb una revista germana.

Sap greu dir que una persona com el senyor Tomàs Campaner, que en un futur podria ser el batle del poble, fa gala d'un talant tant poc democràtic. Això és la imatge de centre que vol donar el PP? No, això és la imatge de la dreta més acèrrima i reaccionària.

Haurem de passar pel sedàs quan governi el PP? Hi haurà un comitè que vetllarà per la pulcritud de les entitats? Per què només va parlar del contingut de la revista? Per què no va parlar si les altres entitats culturals i esportives feien la seva tasca ben feta i amb un model d'humanitat i esportivitat dignes? Per què només es queixa de la revista? Deu ser que la revista tan sols es queixa de l'ajuntament. Que la revista no en deixa passar ni una a l'ajuntament. Que la revista tan sols critica i no informa. Que la revista només treu pedaços bruts. Que la revista no fa res pel bé del poble. Que la revista no organitza concerts benèfics. Que la revista no es preocupa de la història i la cultura. O que la revista no agrada al PP perquè diu alguna veritat (entre moltes mentides).

La qüestió és ben senzilla, tornam enrere. Ens ve una visió pel cap: quan el cacic del poble tenia tots els poders controlats i no se li escapava res de les mans. Quan havien d'assegurar la perpetuació en el poder, i no hi havia millor manera que tenir la gent mal informada (com feim nosaltres). Ens sap greu fer les coses tan mal fetes. Ara que ens han obert els ulls intentarem fer-ho bé i no parlarem malament de l'ajuntament ni de ningú.

A través de la gent del poble ens ha arribat a les orelles que el dia de la reunió no va ser la primera vegada que es queixava de nosaltres. Ens han informat que les mateixes paraules ja varen sortir de la boca del mateix senyor dies abans. Tot, fruit de la política de carrer que segueix el PP a Llufí? S'HA PATIT UN ALTRE ATAC A LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ?

Amb la satisfacció d'un esdevenir compartit, amb delit i amb un gust grat i plaent, donam ànims als nostres amics perquè s'engresquin amb un projecte així, adéu.

Equip de Redacció.

GLOSAT

EL FILL PRÒXIM

Quines idees més loques
que el fill pròxim va tenir
quan a son pare va dir:
-"Donau-me sa part que em toca,
siga molta, siga poca,
feis-me part dels vostres béns
que no vull estar més temps
a la companya vostra".

Son pare amb gran agonia
part dels seus béns li va fer
i amb sentiment en el cor,
les llàgrimes en els ulls,
dient: -"Fill meu per què em fuis?
Per què t'apartes de jo?
Fill meu si de mi t'apartes,
mal paratge serà el teu.

Ell duia en les seves mans
un gaiato preciós,
anant amb altres senyors
per ciutats i viles grans.
Això va durar pocs anys,
fins que els doblers s'acabaren.
Els amics l'acompanyaren
veient els doblers,
però quan no en va tenir
molt prompte l'abandonaren.

Se va llogar per porquer
a una casa de camp,
a l'instant no tengué sabates
ni albarques per dur a cap peu,
i ell anava coixeu,coixeu
un cop dret i l'altre de grapes.

Un dia estava pensant:
-"Què faré, què no faré,
a ca nostra me n'aniré
i al menos me mantendran.
Mon pare que dóna pa a externs
i no li sap greu,
i jo que som un fill seu,
si hi vaig també me'n darà.
L'amo, ve't aquí els porcs,
no dic que siau dolent,
però per patir talent,
puc anar per altres bandes"
i just en aquell moment
a l'amo donà temor.

Com mentre volta cantó,
son pare del seu balcó
als seus criats digué:
-"Ve't allà el meu fill que ve,
descalç i vestit de pobre;
correu criats, dui-li roba,

sols que arribi amb salut,
si du el vestit vell i brut
tot això jo en tenc que em sobra".

-"Mon pare jo no em meresc
que per fill vostre em mireu
jo vénc perquè em perdoneu
i si he fet mal jo ho reconec.
Jo no hi vénc per menjar carn,
ni per haciendes més riques,
jo vénc perquè em doneu ses miques
que de ses mans vos cauran,
vos volia demanar
si em volfeu dar posada,
a una casa de camp
o si no a dins sa porxada".

-"Fill meu, no ho tornis a dir,
que de lluny jo et don posada,
sa taula en estar posada
tan és per a tu com per a mi".

**Ens ha enviat aquesta cançó
na MARGALIDA RIBAS
de Santa Margalida.**

**Donam les gràcies al seu fill Joan per
haver-la fet arribar a la revista Udol.**

Miquel Costa i Llobera

en el 75è aniversari de la seva mort

VIDA

Miquel Costa i Llobera (Pollença 1854 -Palma 1922) és, juntament amb Joan Alcover, el poeta que fou considerat durant molt temps màxim exponent de la poesia catalana a Mallorca. Les generacions posteriors es formaren dins el mestratge d'ambdós escriptors i conformaren allò que s'ha anomenat l'Escola Mallorquina. De família benestant de terratinents pollencins - propietaris de Formentor, a més d'altres finques importants - cursa el batxillerat a l'Institut de

Palma, on rep la influència de Josep Lluís Pons i Gallarza. Comença la carrera de dret a Barcelona (1872 - 1875), però una profunda crisi religiosa li fa interrompre els estudis. Torna a Mallorca on porta el tipus de vida que correspon a la seva situació acomodada.

De vocació sacerdotal tardana, als 31 anys decideix anar a Roma per tal d'estudiar teologia a la Universitat Gregoriana. És ordenat de prevere el 1888, als 34 anys, i torna a

Mallorca el 1890. Guanya una canongia pontificia a la Seu de Mallorca el 1909 i és nomenat professor del Seminari Conciliar de Palma. Absorbit per les tasques pròpies del seu ministeri, dins els darrers anys decreix la seva dedicació a la literatura. Amb la mort del germà Martí (1918) i del pare (1919), s'accentua la seva esterilitat literària. Morí en el convent de les Tereses de Palma, d'un infart, mentre predicava el panegíric de santa Teresa.

OBRA

De gran precocitat literària, als 21 anys ja havia escrit la seva composició més aplaudida, *El pi de Formentor*. Passà per diverses vacil·lacions lingüístiques que motivaren l'alternància de la llengua catalana amb la castellana. Fou nomenat Mestre en Gai Saber a Sant Martí de Canigó el 1902. *El pi de Formentor* figura en el seu primer volum publicat, *Poesies* (1885), al qual seguí *De l'agre de la terra* (1897). Té també una incursió en el domini de la prosa amb *Tradicions i fantasies* (1903).

Amb *Horacianes* (1906), llibre que conté l'admirable oda *Als joves*, assoleix el punt màxim de la seva producció i fa una importantíssima aportació a la literatura catalana. El llibre, escandit en metres clàssics d'una rotunditat colpidora, mostra una clara voluntat de portar el món clàssic grec i llatí

a la poesia autòctona. Aquests versos es defineixen per una gran contenció i són la gran aportació mallorquina al moviment noucentista català.

El 1907 publica una segona versió, ampliada, de *Poesies* i viatja per orient i Terra Santa. Fruit d'aquest viatge serà un nou llibre, *Visions de la Palestina* (1908), on malda per portar el versicle bíblic a la llengua catalana. La resta de la seva producció en català són obres pietoses i poemes de circumstàncies. També és important, però, la tasca teòrica continguda en la conferència de 1904 *La forma poètica*, pronunciada a l'Ateneu Barcelonès.

Josep M. Llompart ha aplicat a la poesia de Costa tres substantius que la defineixen: bellesa, elegància i reserva. Publicà també un volum de poesia castellana, *Líricas* i un llarg poema d'inspiració modernista, *La deixa del geni grec*.

Als joves (fragment)

L'art veritable és sa, gallard i noble,
tal com Apol·lo amb cítara
i amb sageta potent. Té la bellesa,
la joventut de l'ànima,
la claredat, l'ardida força, l'hàbil
maneig de fibra harmònica,
i l'arc terrible del bon dret que mata
la serp del fang malèfica.

Tal vos somriga l'ideal, oh joves,
unint el seny amb l'ímpetu,
i amb gran serenitat, que és la divisa
de la potència màxima.
Ah! Els forts vénen de forts. Alçau l'emblema
de l'avior llegítima,
que cada poble sols ateny son astre
seguint per la seva òrbita.

Siau qui sou; mes no atiant vells odis
de raça, ni amb emfàtiques
declamacions lloant tot lo que és vostre,
fins les mateixes úlceres...

Siau qui sou; mes no us tanqueu, ombrivols,
dins una llar històrica
sens horitzons. Volau sobre les terres
enfora, amunt, com l'àguila!
Ella ama el niu de les maternes roques,
però amb gran vol arranca-s'hi
i, travessant mil horitzons, domina
espais de llum esplèndida.
Per planes, mars, abismes i muntanyes,
amb vista potentíssima,
tantost afina desitjada presa,
ímpetuosa llança-s'hi
de la regió del llamp. Mes no trasmuda
d'essència l'au indòmita.
Ans bé, de tot lo que trescant aferra,
gustant-ne fibres íntimes,
se n'assimila la potència, i torna
cap a son niu més àguila.

El pi de Formentor

Electus ut cedri.
Mon cor estima un arbre: més vell que l'olivera
més poderós que el roure, més verd que el taronger,
conserve de ses fulles l'eterna primavera
i lluita amb les ventades que atupen la ribera,
com un gegant guerrer.

No guaita per ses fulles la flor enamorada;
no va la fontanella ses ombres a besar;
mes Déu ungi d'aromes sa testa consagrada
i li donà per trono l'esquerpa serralada,
per font la immensa mar.

Quan lluny, damunt les ones, renaix la llum divina,
no canta per ses branques l'aucell que encativam;
lo crit sublim escolta de l'àguila marina,
o del voltor que puja sent l'ala gegantina
remoure son fullam.

Del llim d'aquesta terra sa vida no sustenta;
revindia per les roques sa poderosa rel.
Té pluges i rosades, i vents, i llum ardenta,
i, com un vell profeta, rep vida i s'alimenta
de les amors del cel.

Arbre sublim! Del geni n'és ell la viva imatge;
domina les altures i aguaita l'infinit;
per ell la terra és dura, mes besa son ramatge
lo cel que l'enamora, i té el llamp i l'oratge
per glòria i per delit.

Oh sí; que quan a lloure bramulen les ventades
i sembla entre l'escuma que tombi lo penyal,
llavors ell riu i canta més fort que les onades,
i triomfador espolsa damunt les nuvolades
sa cabellera real.

Arbre, mon cor t'enveja. Sobre la terra impura,
com a penyora santa, duré jo el teu record.
Lluitar constant i vèncer, regnar sobre l'altura
i alimentar-se i viure de cel i de llum pura...,
oh vidal noble sort!

Amunt, ànima forta! Traspassa la boirada
i arrela dins l'altura com l'arbre dels penyals.
Veuràs caure a tes plantes la mar del món irada,
i tes cançons valentes niran per la ventada
com l'au dels temporals.

**Consell
de Mallorca**
Cultura i Patrimoni Històric

SANG, SANG, SANG... MÉS SANG VOLEM A LLUBÍ

Dia 5 de març de 1976 va ser la primera vegada que es va donar sang a Llubí, ja farà vint-i-sis anys. A les hores se n'en-carregava Maria Perelló Ferrer, però aviat la feina i els donants augmentaren. Així va ser com Miquel Cladera començà a en-grescar-se en tot el món dels donants de sang. No va ser fins al 1982, a la mort de Maria Perelló, que ell ocupà el càrrec de president. Amb aquesta conversa que tot seguit us transcriurem hem fet un petit recorregut per la història de la Germandat dels Donants de Sang a Llubí i a Mallorca i la importància que ha tengut i que segueix tenint aquesta associació per tots nosaltres.

Per què va fer la seva primera donació?

Pens que les persones tenim qualche cosa bona per donar i interès per fer bé pels altres. La sang és una cosa que no es pot fer tècnicament, no es pot fabricar, s'ha de treure d'algú. Vaig voler donar sang abans que jo n'hagués de rebre.

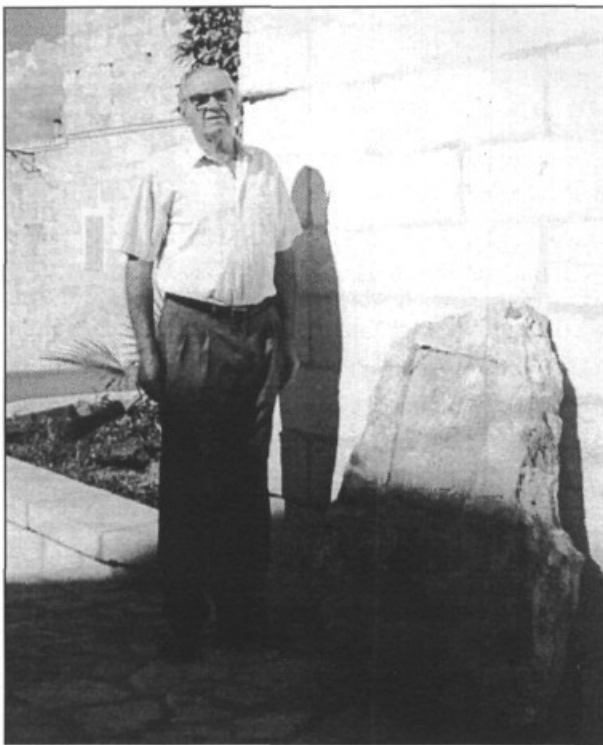
Els joves són el futur i estan molt conscienciats e la necessitat de donar sang

Quantes vegades es pot donar sang?

Abans només es podia donar sang dues vegades cada any. Ara els homes en poden donar quatre vegades i les dones només tres. Moltes dones s'enfaden perquè no els en volen treure més de tres vegades.

Parli un poc de la Germandat de Donants de Sang?

Aquest any farà vint-i-cinc anys que existeix la germandat. Abans era molt petita. Els fundadors segur que mai van pensar que arribaria a ser tan grossa. Abans es deia "Hermandad de Donantes de Sangre de la Seguridad Social". No és que fos de Son Dureta ni que avui ho sigui sinó que es necessita un bon equip tècnic per tractar-la. S'ha d'enmaguetzemar i fins sis o set hores després de l'extracció no es pot fer servir. La sang no val res, per llei, el preu que li posen és per pagar les despeses del personal que treballa en el transport i l'extracció

de la sang i, a més, tot el material sanitari que s'ha d'usar.

Quina és la seva tasca com a president?

Som l'enllaç entre els donants d'aquí i la Germandat. El dia que han de venir preparar el local adequadament i en el moment de la donació estic amb l'equip que ve per si hi ha qualche necessitat com per exemple un mareig.

Quants de donants hi ha a Llubí?

Actualment hi ha 222 donants però hem de tenir en compte que hi ha pocs joves al nostre poble. També s'ha de dir que no tots els 222 donants molts només han donat sang una vegada. La gent té por perquè no està ben informada. Donar sang no ha donat problemes mai a ningú, el cos torna fer sang ràpidament i tothom en pot donar. A Llubí mai ha passat res, algun mareig i poca cosa més. També hi ha molta gent que diu que les agulles li fan molta por i que no es veu en coratge de fer-se donant. Si el donant ve en condicions, havent menjat bé i un poc descansat, no passa res. Tenim entre sis i vuit litres de sang i només e treven 450 cl., és a dir, un set o un vuit per cent del total de què disposam. Vull dir a tots els que encara no han do-

nat mai sang que es decideixin d'una vegada i perquè ho facin diré que si un donant un dia no pot donar sang perquè no està en condicions se'n van molt molestos. Els prives de la satisfacció de donar alguna cosa teva desinteressadament a una altra persona.

Què en pensau de la plaça dedicada als donants de sang?

A tota persona li agrada que li agraeixin els favors que fa. Consider que dedicar una plaça als donants de sang és una de les millors obres que s'han pogut fer. No per haver fet net aquell racó sinó per allò que simbolitza la plaça. És una manera d'agrair a tots els donants del món la seva donació desinteressada. Ha donat una cosa seva, la sang, i això s'ha d'agrair.

També hi ha la satisfacció de tots aquells que han rebut sang. D'alguna manera la plaça representa per als receptors l'agraïment al donant desconegut i que mai no coneixeran.

Els donants es mereixen l'agraïment de tots

Com va anar, des del seu punt de vista, la festa que es va fer a Llubí pels donants de sang?

Pens que la festa va ser lluïda. La llàstima és que fins d'aquí a deu o onze anys no ens tornarà tocar fer la festa al poble. Quan es fan als altres pobles no hi van tots els donants, només hi van els del mateix lloc i alguns que tenen ganes de passejar. Les despeses també són molt grosses i a més som més de 150 pobles i tendríem festa gairebé cada diumenge. S'ha fet una divisió en comarques i la nostra consta de dotze pobles. Es fa una festa cada any en un poble diferent de cada comarca. Així d'alguna manera podem recompensar els donants pel favor que ha fet a una persona que no coneix i que mai coneixerà.

Au, tots a donar sang! La revista us recorda que qualsevol dia vosaltres també en podeu necessitar.

Donar sang no és perillós en absolut

Mª Antònia Molinas Ramis
Esperança Llompert Vanrell

PRIMERES JORNADES ESPORTIVES

Els passats dies 14 i 15 de juny tengueren lloc al poliesportiu municipal de Ses Comes les primeres jornades esportives que organitzà l'ajuntament. Aquestes anomenades jornades esportives consistiren en tres partits de futbol, organitzats per la Penya Blaugrana de Llubí i en especial pel seu inesgotable Ricard Rodríguez, el sorteig del torneig de futbol sala de Sant Feliu i una reunió informativa sobre el torneig de tennis també a celebrar per les festes del nostre patró. Hom es demana, ja que estam parlant d'unes jornades esportives, per què no hi participaren el Llubí Futbol Sala, els dos equips de petanca del poble o els al lots llubiners que tan bé ens representen als campionats de Mallorca i Balears de tir de fona per posar uns quants exemples. Està per veure si l'ajuntament, que n'era l'organitzador, avisà a totes les entitats o si, per altra banda, es descuidà d'avisar la resta. Sabem de bona font que el CDA Llubí re-

butjà la invitació per qüestions que ara no vénen a rotlo. De les altres entitats no ho sabem, però si se'n descuidaren, cosa que vull recalcar no sabem, esperem que l'any que ve no torni a succeir. Per altra part, el resultat dels partits que es disputaren foren els següents:

BENJAMINS:

Penya Blaugrana de Llubí 1- Recreatiu La Victòria 4;

FEMENÍ:

Penya Blaugrana de Llubí 3 - Pollença 0;

AFICIONATS:

Penya Blaugrana Llubí 5 - Aficionados del Real Madrid 4.

Una berenada al poliesportiu posà el punt i final a aquestes jornades esportives que ben bé s'haguessin pogut anomenar Primeres Jornades esportives de la Penya Blaugrana de Llubí, amb tot el meu respecte cap a aquesta activa i feïnera entitat que presideix l'amic Miquel Guardiola.

FINALITZEN LA COMPETICIÓ ELS ALEVINS I EL LLUBÍ FS

Després d'un llarg campionat finalitzà la competició l'equip aleví de futbol-7 de la Penya Blaugrana Llubí que en aquests darrers mesos (ja ho remarcàrem en el passat Udol) no ha estat a les ordres, a causa de la seva impossibilitat, del tècnic Miquel Capó. En algun cop en Joan Galma, en altres en Biel Perelló, Tomeu Campaner o en Ricard Rodríguez s'han fet càrrec dels entrenaments i de la preparació dels partits. Els dos darrers partits de lliga els disputaren els passats 16 i 24 de maig davant l'equip de La Porciúncula, on perderen per 6 a 0, i davant el Recreatiu Arenal, un equip ben classificat que derrotà l'equip llubiner per 0 a 4 a dins el camp municipal de Ses Comes. No ha estat una temporada massa positiva per l'equip llubiner ja que s'esperava una mica més d'ells. Tal volta no s'han habituat a les peculiars característiques del futbol-7, però esperem que de cara a la propera i pròxima temporada les coses millorin una mica més. Ènims i endavant!

Un altre equip que també va cloure la temporada fou l'equip del Llubí FS, equip de nova creació, que a la lliga va ocupar un més que meritori i merescut quart lloc. Una vegada acabada la competició de lliga iniciaren la disputa de la Copa, una competició on no han desenvolupat el futbol sala a què ens tenien acostumats durant la lliga. El cansament de la temporada, les lesions i altres qüestions que no vénen a rotlo han influït i molt perquè l'equip llubiner ocupés la darrera posició a la lligueta de la Copa. Tot i aquests darrers resultats no podem deixar de lloar el bon paper que han realitzat durant tot l'any. Sort per l'any que ve!

FORN

Especialitat en: *tartes de boda, comunions, batiments... ensaïmades i gran assortiment en pastisseria*

Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 — Llubí

- Productes químics
- Accessoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

SANT FELIU, PATRÓ DELS ESPORTISTES

La sofisticació del futbol sala

Equip UDOL? Bé..., els millors

Arrassar el terreny de joc és la seva meta

No hi volgueu veure en aquest titular un menyspreu cap al nostre entranyable patró, patró de tots els llubiners i en aquesta frase inicial reduït a patró dels esportistes. L'únic que intent expressar amb aquest títol és la gran quantitat d'activitats esportives que amb motiu de les festes en honor a Sant Feliu s'organitzen, activitats que fan més agradables les caloroses nits d'estiu o els capvespres dels llargs i durs, pel ròssec, dies de festa. En els darrers anys Sant Feliu implica, a més de festa, futbol sala, atletisme, futbol, tennis... en definitiva implica esport, salut i emoció.

Futbol sala

Un dels esports que mou a més gent és el torneig de futbol sala, torneig que enguany ha assolit els dotze anys. El dia 30 de juny els equips de Materials de construcció Tomeu "Bo" i Electro Alomar iniciaren el ja popular i habitual torneig. 11 foren els equips que s'hi varen inscriure i tenint en compte que només s'hi podien apuntar equips llubiners podem considerar-ho un bon nombre. L'equip campió fou el de Músic bar Trui que s'imposà a l'equip de la Penya Blaugrana de Llubí a la tanda de penals. El trofeu reservat a l'equip més golejadat i menys golejat va anar a caure en mans del mateix equip, el del Llubí FS. En Jaume Perelló, de la Penya Blaugrana de Llubí, fou escollit com el jugador més regular i l'equip d'Electro Alomar fou el guanyador del trofeu a l'esportivitat. El Pub Sis Caires, Aluminis Alomar, COPEMA, Materials de construcció Tomeu "Bo", Electro Alomar, Penya Blaugrana de Llubí, Sa Penya, Llubí FS, Músic bar Trui, Transports Pons i Portes basculants Tugores-Sa Taperera foren els equips participants. Quant a l'organització es produïren algunes queixes respecte al fet que en un grup la major part dels equips anaven vestits amb una indumentària blanca i no es disposava de cap equipatge reserva o d'uns simples "petos". També hi va haver alguna més que raonable queixa perquè hi va haver un equip que va disputar a la primera fase tots els partits com a local i a les 22'00 hores, no havent-se de canviar d'equipatge en cap ocasió. Una altra cosa que va sobtar fou l'actitud dels ajudants de taula que no deixaven cap pilota als equips per encalenticir abans de l'inici del partit de les 22'00 hores. Malgrat això i algun altre succés, producte dels nervis, el torneig finalitzà el dia 31 de juliol amb la ja ressenyada victòria de l'equip del Músic bar Trui.

Tennis

Un altre dels esports que estira a un bon nombre de participants és el de tennis, un torneig que durant les nits del mes de juliol reuní a la pista del poliesportiu a un bon nombre de practicants. En Pep "Pipes" ha estat un any més l'organitzador i aquests han estat els guanyadors absoluts a les diferents categories: Individual masculí: 1r) Antoni Contestí, 2n) Joan Planas; Individual femení: 1a) Francesca Perelló, 2a) Teresa Alomar; Dobles masculí: 1s) Josep Planas i Joan Bauçà, 2s) Antoni Contestí i Antoni Perelló; Dobles femenins: 1s) Francesca Perelló i Margalida Perelló; Dobles mixts: 1s) Teresa Alomar i Jeroni Alomar, 2s) Francesca Munar i Bartomeu Colom; Infantils: 1r) Gabriel Blanco, 2n) Joan Carles Gelabert. Cal ressaltar l'esportivitat d'Antoni Contestí, el qual, tot i que l'organització el designà com a vencedor de la categoria individual masculí, expressà el seu desig de finalitzar en un altre moment la final enfront Joan Planas, una final que s'hagué de suspendre a causa d'una lesió que va patir en Joan.

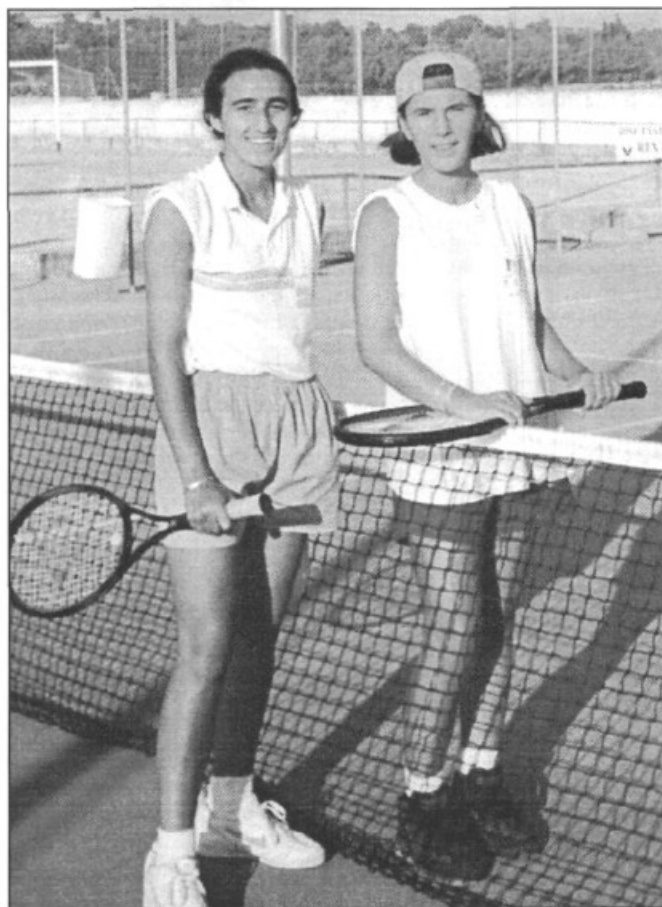

Estratosfèrics

Atletisme

Com a un dels aspectes més positius de la XVII Cursa popular Sant Feliu hem de destacar el rècord de participació que es va produir. Segons ens ha fet a saber en Joan Galma, 168 foren els participants que prengueren part a aquesta tradicional cursa estiuenca. Aquests 168 corredors varen ser distribuïts en dotze categories, des d'iniciació fins a veterans, i foren 19 els clubs i associacions que feren acte de compareixença. És de destacar la presència del conegudíssim atleta mallorquí Antoni Peña (Ramis-Sastre de Palma), el qual va guanyar la cursa reservada als sèniors amb un temps de 16 minuts i 12 segons, temps que li va permetre igualar el rècord de la cursa. Tampoc no podem deixar de mencionar el club Michellangelo, club que va realitzar una exhibició d'entrenament. Aquests foren els guanyadors absoluts a les diferents categories: Nins iniciació: Antoni Ramis Mestre (Llubí); Nines iniciació: Francesca Maria Alomar Planas (Llubí); Nins prebenjamí: Gabriel Salvà Ramis (Llubí); Nines prebenjamí: Magdalena Antònia Campaner Gelabert (Llubí); Nins benjamí: Llorenç Nicolau Morey (Manacor); Nines benjamí: Maria Magdalena Reynés (Llubí); Nins aleví: Mateu Nicolau Morey (Manacor); Nines aleví: Margalida Pons Ramis (Llubí); Nins infantil: Antoni Tugores Taberner (Colònia Pollença); Nines infantil: Ana Isabel Ródenas (C.A. Inca); Absoluta dones: Isabel Portells Sastre (Pollença); Juvenils: Daniel José Ródenas (C.A. Inca); Veterans: Llorenç Femenies (Fidípides Palma) i sèniors: Antoni Peña (Ramis-Sastre Palma).

Futbol

Un Sant Feliu sense futbol no seria un Sant Feliu i això és el que deuen pensar els dos clubs del nostre poble, clubs que aprofiten aquestes dates per fer el seu habitual partit de presentació. Un dels equips de la Penya Blaugrana que realitzà la seva presentació fou l'equip femení, actual subcampió de Mallorca, equip que s'imposà el dia 31 de juliol a un equip de joves llubineres i al Pollença C.F., aconseguint d'aquesta manera el trofeu que l'acreditava com a equip campió del triangular femení. El dia de Sant Feliu també fou aprofitat per la Penya Blaugrana per disputar un altre partit d'un dels seus equips. L'endemà foren els veterans els qui suaren una mica les festes i disputaren el seu habitual partidet contra els veterans de l'Atlètic Balears. El darrer equip que féu el seu habitual partit fou l'equip amateur del CDA Llubí, equip que fou clarament superat per l'experimentat i superior equip pobler del Casa Miss Jotul de regional preferent.

En Rafel amb aquest premi despedeix el Trui de l'afició

Sense comentaris (força, tècnica, atac, precisió, drive...)

OPUSCLES D'AMOR... HISTÒRIES PERDUDES?

UN TORITO ENAMORADO DE LA FLACA

Uep, uep, uep, uep, uep!!! salutacions a tots els llegidors pacients. UDOL 25, EMBROLLS número ¿? No se sap perquè ja basta de números. Estam massa marcats, identificats i controlats: DNI, SS SS, c/c... Qui no està cansat de ser un número? una xifra? un dígit? EMBROLLS no és numerable, és únic en la seva espècie, encara que superable (no en mancaria d'altre).

- No és per tirar floretes a ningú, Aligi.

- Ja ho sé, Uliana.

EMBROLLS parla de **Castell Llubí**, aquest poble imaginari situat entre Maria, Sineu, sa Pobla, Mu... bé! com si fos un llogaret de Binifalet, però un poc més gros. El poble en qüestió: semidesnatat. És un poble astral posseït per la mà miraculosa d'una petita èlit esclatabufa. Tota una cort de subjectes carnívors que sustenten la massa, són la mescla que descomposa els queviures, la "solitària" que engreixa de la merda, amb la merda i dins la merda (KK).

Quin és el criteri que hem de seguir a l'hora de fer els EMBROLLS? no és cap. Aquí estam provists d'una anarquia lúcida. Som pintures rupestres fetes amb esprai.

Castell Llubí és l'enigma que amaga les udolades soporíferes d'una vila mancada d'avidesa visual i intel·lectual. De qui podem parlar? De l'ajuntament? Sí, fa poc es va jubilar na Bàrbara, l'únic interessant que ha succeït en els darrers mesos. El demés, rutina. JA, ja, ja, ji, ji, ji un toquet a l'espatlla, tot rutlla i el sol balla.

Miguel Àngel Rodríguez de **Castell Llubí** vol acallar d'una vegada UDOL? Sí, sí. Pretén que el nostre petit panflet adori i penetri sensualment les capbuideses dels hostes virtuals de la Casa de la Vila. No és una passa enrere, és una passa més sobre una passa fracassada. És una passa de **ments obertes**. Recordaríem les mateixes ments obertes que xiulen el sentiment d'una persona solidària, lluitadora i sacrificada per les llibertats.

Parlava amb mi mateix i em deia:

si dius que només pots ser lliure

si no noten que existeixes,

t'entendran? No t'entendran?

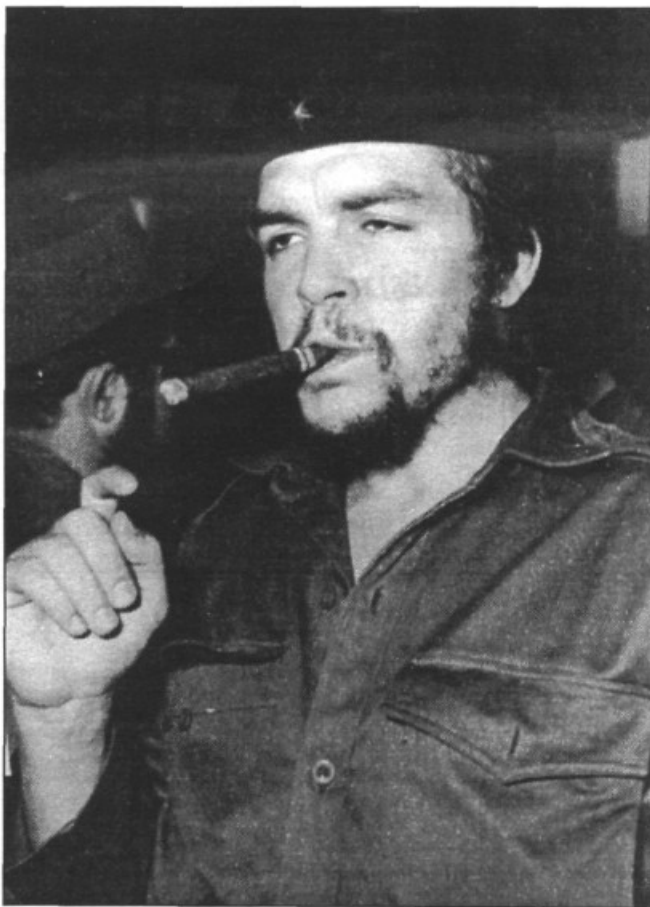
No t'entendran.

Raimon.

JOC: Tu dèspota, capderuc,... agafa un xiulet i xiula fortament a l'orella del teu millor amic (dèspota capcigrany), al costat del teu amic posa-hi un altre dèspota carad'ou. Enllaçau xiulets orella a orella i feis una rotllada grossa, el més grossa que pogueu. Ara és l'hora de què comenci el joc, xiulau i xiulau amb totes les forces i a veure si per les òrbites oculars us surt tot el serradís de dins la mollera cervellera. Si és així haureu guanyat.

Qui no pot aprofitar-se de tres mil anys d'història, viurà a les fosques la resta de la seva vida. (Goethe)

• ... "Che"...

"Che"

• No us penseu que el juli-bert és un puticlub per a "vells verds". Avisam per si de cas.

• Lluçió salomònica.

• Ell, amb el profilàctic a la mà esquerra, la seva mà bona, i ella aixugant-se el dit amb la camisola de llana que portava. Què cal dir? supòs que res, només afagir la insatisfacció de tots dos. La cuirassa que els separa és infranquejable. En el lliit i amb un llumí encès, és clar, és l'hora de la cigarreta, res escapa a les seves mirades. Quina mort més freda! Al principi (començament) una pipellejada, un esglai, tot ho significava. El temps cruel i desbaratador ha desfet l'inseparable. Ells dos s'ho senten però cap gosa. A l'alba aquell rossinyol que els guardava la finestra s'enlairarà per a la cridada. La gent se n'ha d'assebentar.

• Recordau quan no sé qui, no sé on i no sé quan va dir "arriba el rey, arriba España"? Pista 1: no era Franco. Pista 2: no era a Castell Llubí. Pista 3 (i definitiva): no era el 26 de maig.

• Tenia un company que dels caragols tan sols deixava les banyes. Complexos d'un

banyut.

• La darrera vegada que vaig gosar gratar-me, les uncles em quedaren vinclades. Entre la brutor del clotell i la pasteta (dol) de les urpes vaig sentir per primera vegada en la vida una necessitat imperiosa de passar per la dutxa.

• Després de la cançó dels Ossifar, el Sheriff Ripoll va fugir del mapa. Però no passeu pena, el bo de la pel·lícula no pot desaparèixer així com així. El nou protector de **Castell Llubí** ja ha donat mostres de la seva valentia. El Sheriff T. Pilotes, i no t. requetes perquè són de futbol. Primera actuació: objectiu complert, cap ferit. Tirs: sí, abans que arribàs el Sheriff a la plaça. Puntuació: 10 i trofeu (pilota de plàstic). T. pilotes la cosa!!!

• Pegar un bot-bot-bot-bot-bot. És com pegar un rebot.

Això és JULI GUAI DEL PARAGUAY!!! Visca **Castell Llubí!!!**

• Un madriterrani, és un madrileny reciclat?

• El vell somni es comença a complir. Tenir un passeig des de la Plaça de l'Església fins el cementiri és un projecte que el Tinent tenia en ment des de la primera vegada que es presentà. Des que l'Avinguda comença en el cementiri, ara no podem dir que donar la benvinguda a un forà sigui motiu d'alegria. Aquest ajuntament no aprendrà mai a prioritzar, si us fixau tan sols pensen en fer obres d'embelliment. I un poble "guapo" i enmascarat per defora però fei i podrit per dins, què rellamps és? Sembla que als conservadors això de la necrofilia els va com anell al dit. No creim que els d'aquí arribin a instal·lar un "zulo" com si fos una estampeta turística, reclam de fervorosos visitants (en aquestes altures res ens estranyaria). Alguns hipòcrites, després de sortir de fer la xerradeta-xafardeig de la missa, partiran cap al cementiri a recordar els seus difunts seguint el caminó de la hipocresia i xep a xep es ca-

rregaran mig poble, veïnes, amics, amigues, aquell, aquell altre. Això sí, els hauran vist, perquè quedar bé a la vista dels altres pareix ser l'únic que compta.

Realment quedarà una passejada guapa i aguda, però amb una voravia un poc arriscada, devora la curva on tots els cotxes, camions i motos hi passen a gran velocitat. Podria ser que més d'un acabàs la seva passejada en el cementiri. Més, si tenim en compte que el poble s'està convertint en un circuit de carreres.

- Volem donar les gràcies a les persones que ens han donat suport. Sense esmentar cap nom en concret perquè no els podem recordar tots. No fos cosa que anomenem qualcú que es pugui sentir ferit.

- L'amor és un joc de nins.

- Sóc una Auditoria Feliç,

la, larà, larà, la, larà, larà!!! M'han encomenat que vagi a l'ajuntament de **Castell Llubí** a fer una visita simpàtica a la "butxaca del poble".

- Hola, sóc una Auditoria Feliç. Puc mirar un poc per aquí i un poc per allà?

- Hola, jo sóc jo. Vine Auditoria Feliç i mira amb nosaltres, ens ho passarem bé.

- Visca! això és megatrònic.

(....) una estona més tard.

- Oh oh! Tu m'havies promès una festa guapa i aquests comptes són trists.

"Jopé" amic, ara surt trista d'aquí, me'n vaig decebuda de l'ajuntament.

• **ANUNCI: CURSET D'ENGINYERIA FINANCERA. AMB POSSIBILITATS DE COL·LOCACIÓ. INFORMACIONS A L'ajuntament.**

- Quan som de nit i és l'alba matinera la que esperam, volem sofrir el dia.

- Finals eteris com la sajolida. Un serial del migdia dins un gran cel de platges nues. Lliquació d'un arbre fruïter. Un llunàtic estaburnit a la llum del sol. Una mosca vironera dins un santuari del silenci.

- Poliesportiu: serveixi's vostè mateix.

- I ara és l'aire tant ple de glòria que espera el frontispici del caduc segon per ventar les irades juguesques d'una indomable clamor de gent. No ens han d'empènyer a trencar amb el nostre oblidat passat.

- Paranoia fiscal és el que hem de menester.

- Diabètics fortarrones: l'ajuntament per contribuir a la causa de la cultura va subvencionar l'obra de les matanceres enviant dos acomodadors. Sabates de cadafal perquè els vegessin i llanternes fluorescents per acomodar la gent. Les matanceres anaven sortides, quina fortor!!! Acabada la funció s'esparsen les ganes amb els dos ramells de clenxa enlacada i ajustada mesura en la vestimenta i el perfum.

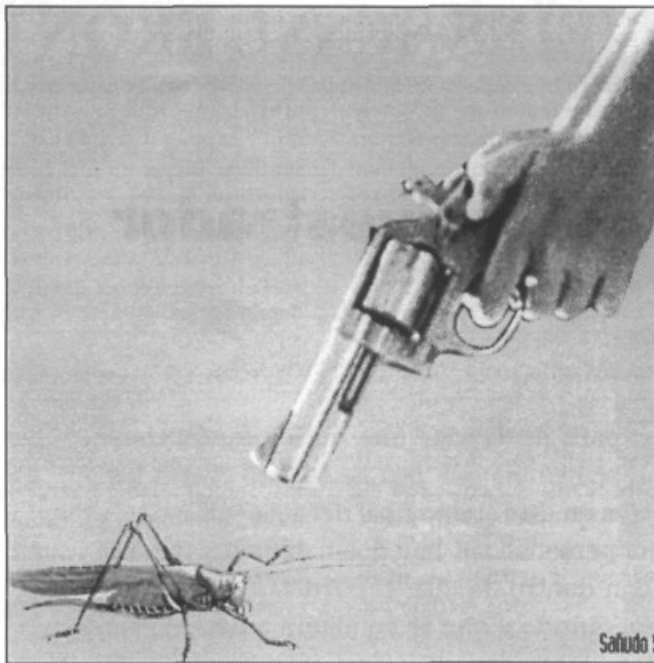
Per què? per fer el paperet i voler fer creure el que no és. L'ajuntament no organitzà aquest acte (a no ser que anassin a comissió, si és així perdonin per la intromissió).

- Capaç de reciclar-se a ell mateix: moc, ungles, cera de l'orella... Reutilitzar els propis recursos per a minimitzar la despesa energètica.

- La teva estrella omple els nostres cels.

- Car plus cubert suy de joy que rebolhs

no n és de glans eres en los jorns breus,

Clic!

can me remort la saborosa fams

qui m fay sentir de s'amor dolços glops.

Mas vau penssiu conssiram pels stems;

tal pasor hay m'age desconegut

com no m scriu dels sies delgats blanchs ditz,

cart o paper qu elha tocàs del ungla.

Andreu Febrer (s. XIV-XV)

- Profilàctics amb gust a fonoll: perquè l'allioli sigui a gust del consumidor.

- No voldríem que el nostre Miguel Àngel Rodríguez preferit (**Castell Llubí**) ens fes l'endemà de què la revista UDOL sortís amb la portada especial d'aquest exemplar i amb el contingut del diari (amic) ABC. Interferències periodístiques a nivell local. Pot

ser que ganes no n'hi faltin. Per nosaltres seria un ridícul massa mal d'assumir, ja ens basta amb el que hem de carregar, mancats d'una infraestructura adequada per muntar una revista, perquè endemés ens fessin aquesta.

Per cert, part d'aquesta infraestructura se'ns va prometre a una reunió amb altres entitats. El PPUM va assegurar que abans de Sant Feliu tendríem el primer pis del local social a la nostra disposició. Ha passat Sant Feliu i ara haurem d'esperar una altra data avinent perquè hi pugui haver la pertinent inauguració. Vendrà el polític de torn, es faran les fotos i com si no hagués passat res. Això sí, les entitats de **Castell Llubí** s'hauran hagut de menjar tota la brutor de la qüestió, esperar i esperar. A un ajuntament com el de **Castell Llubí** que te la cultura i l'esport com un zero a l'esquerra i a on tot aquest pes el suporten les "ONGs", o com si ho fossin, encara pareixem la rialla del poble.

Aclarint coses. Parlam de l'equip PPUM perquè encara que el que fan sigui penós no es pot parlar de noms propis. Algun regidor/a només la pinta. Un consell afortunat és el que us donarem ara: anau a voltar per la Casa de la Vila un dia de sessió plenària. Algun dels representants del poble es passa tota la legislatura sense disparar una paraula. Podria ser que tenguessin el "revolver" carregat i a punt per la millor ocasió de fer un blanc perfecte i carregar-se l'equip contrari amb un alè d'oratória improvisada i crear una convulsió espontànea als assistents per deixar-los bocabats. Alguns quan parlen l'únic que fan és arrancar la rialla de l'escàs públic assistent. Així podeu assistir a un partit entre dos equips amb tant poca substància com els partits del CDA, que els donen cada passada que fa por.

Està bé que les entitats culturals i esportives arrabassem de tant en tant una rialla a la gent, però si anam d'aquest pas serem com un circ ambulat o més bé els protagonistes d'un tragicomèdia. Sí, una tragicomèdia, que és el que sembla la vida en aquest poble...

- **EMBROLLS** no és una secció fixa, surt si surt, i sempre pot ser la darrera. Així que... si la voleu aprofitar ara hi sou a temps perquè no vol dir que a la pròxima UDOL ens embollem. Fins que la tinta del bolígraf i el paper es tornin ensemblar amb aquesta química màgica per oferir-vos el dibuix que en surti. **EMBROLLS es manifesta reaci. Salut i que les hores mortes no ens asfixiïn. POR UN BESO DEL TORITO DARIA LO QUE FUERA.**

**És més fàcil fer la guerra que la pau
Mohamed Abdelaziz. Front Polisari.**

!!!!!!!!!!!!!!Uliana Marx?¿Aligi d'Èvila!!!!!!!!!!!!

ONG: VEÏNS SENSE FRONTERES

Veïns sense Fronteres és una organització no governamental per al desenvolupament, formada per un grup de persones que, conscients de les nostres responsabilitats reclamen per a tots els habitants del planeta poder exercir sense traves el dret a participar activament en el disseny del nostre món. Es comprometen en la mesura de les possibilitats a dir la seva paraula de caràcter transformador on i quan calgui. Aquesta ONG realitza projectes de desenvolupament en els camps de l'educació, la salut i el desenvolupament socioeconòmic.

Treballen en la prevenció activa de conflictes. Els conflictes són la causa fonamental de la pobresa i de les dificultats de desenvolupament dels pobles. Prevenir-los a temps és una responsabilitat de tots aquells que no volen ser còmplices de tantes pèrdues de vides humanes i sofriments. Per aquest motiu Veïns Sense Fronteres forma part de la "Coordinadora de Prevenció Activa de Conflictes" i està fortament compromesa amb totes les accions de pressió i denúncia que aquesta plataforma està organitzant: presentació de propostes de pau i de respecte dels drets humans i dels pobles davant les institucions internacionals, participació a la "Marxa a peu a Ginebra per la pau a Burundi i Rwanda", creació de la Plataforma "Europa per Burundi", trobades de denúncia i pressió amb persones responsables de la pau arreu del món...

Veïns Sense Fronteres s'esforça per crear un estat d'opinió públic de caràcter solidari. Interessar als ciutadans en el greu problema del repartiment de la riquesa a nivell mundial i formar una opinió pública favorable a la solidaritat és fonamental per permetre que les persones d'arreu del món puguin desenvolupar-se, si així ho desitgen, en el seu país d'origen sense necessitat d'haver d'emigrar per sobreviure.

Un estat d'opinió d'aquesta amplitud facilita sense dubte l'organització d'accions orientades a que les institucions locals, nacionals i internacionals assumeixin les seves responsa-

bilitats i aportin els recursos necessaris, per tal de poder garantir la pau i una vida digna per a tothom, sense que ningú se senti exclòs per motius de raça, origen, país, sexe, religió, ideologia, etc.

És per tot això que organitzen i/o participen amb altres ONG i institucions en la realització de conferències, cursos, xerrades-col·loqui i debats, articles de premsa, audiovisuals, denúncia de situacions d'injustícia i proposta de solucions col·lectives.

Veïns Sense Fronteres intenta donar una nova imatge dels països en vies de desenvolupament. En lloc de seguir alimentant el clixé que els pobles del Sud són els responsables principals del seu subdesenvolupament i de les seves misèries, volen transmetre d'ells una altra imatge: la riquesa del seu patrimoni cultural, els valors que podem compartir, el que podem aprendre d'ells i els grans esforços que molts dels seus habitants estan fent per la pau, el respecte dels drets humans i la construcció de la democràcia.

Veïns Sense Fronteres organitza campanyes de recollida i enviament d'ajuda humanitària en situacions d'emergència, ben conscients que aquestes aportacions són l'expressió d'un fracàs de la tasca de prevenció. La creació de mecanismes de control del destí de l'ajuda i de la seva justa distribució són per Veïns Sense Fronteres una de les preocupacions prioritàries. En aquests moments treballen de forma prioritària en el Burundi i amb manco intensitat a Colòmbia, Cuba i Rwanda.

L'ONG Veïns Sense Fronteres es financia a través de les quotes dels socis, a través de donacions puntuals i amb el finançament de projectes per part de diferents institucions o organitzacions. Per contactar amb Veïns Sense Fronteres us podeu adreçar al Carrer Montenegro, 8-1r. 07012 Ciutat. Telèfon i fax 72-41-82.

TANTA NORMALITAT ESPANTA!

Han començat les activitats escolars i com cada any les dificultats són alarmants. Queda patent la política educativa del govern i els seus polítics; és més fàcil aconseguir subvencions per fer places i voravies que aconseguir-ne per millorar el sistema educatiu. Pels polítics és més vistós i els dóna més vots fer placetes que dotar les institucions pedagògiques d'una infraestructura adequada. Pens que és absurd que una sola persona assumeixi la responsabilitat de cuidar i educar a vint-i-cinc nins i nines menors de tres anys. És difícil imaginar-se l'hora del berenar; com pot alimentar tants nins només una persona? No hem d'oblidar que encara no saben alimentar-se sols. I la higiene? Com pot mantenir els nins nets? Té temps per revisar els nins que s'han compixat o que han cagat? Els pot mantenir nets? Jo no sé si la persona que accepta aquest desafiament té coneixement d'allò que consideren els pedagogs. Els professionals de l'ensenyament dicten un educador per un grup màxim de sis nins. A Llubi hi ha una persona per vint-i-cinc infants; n'hi hauria d'haver com a mínim quatre. Tot sembla normal a parer de tothom, l'educació dels més petits sembla no importar a ningú. Obliden que demà seran ells els qui s'encarregaran de donar vida al poble, ells són el futur. No ens hem d'enganar, encara no voten i els polítics no necessiten tenir-los contents. Els pares només pensen en tenir

temps lliure sense haver-se d'encarregar dels petits. La situació és absurda però continuarà igual. Qüestionem aquest sistema d'educació i la resposta és que sempre ha estat així i per tant és una cosa normal. Pens jo que aquest assumpte és massa important per a tantes normalitats.

Adís do Santos Medeiros.

Bar Cafeteria

Plaça de l'Església, 7
Tel. 85 70 78
07430 LLUBÍ

CAMINA, CAMINARÀS

En el full parroquial **Es Repicó** (núm.18, març 1993) es donava la benvinguda a la revista Udol i es recordava la vostra intenció i desig de sortir a rotlo com a **"fruit d una necessitat quotidiana col lectiva de comunicació"**. Es recordava també que Udol **"és una veu, però no és una veu qualsevol, és el 'crit del llop', l animal emblemàtic, junt amb el castell, que ha presidit i presideix la història del nostre poble"** (1).

I **Es Repicó** acabava dient: **"Sies, doncs, benvingut, Udol, i crida fort, molt fort, UDOLA als quatre vents perquè la nostra gran família llubinerana no s adormi mai, ans el contrari, que les moltes petites o més grosses- realitats que hi ha, cresquin i millorin, i tinguin en l Udol una eina de comunicació viva i moderna. Udol sies benvingut i per molts d anys!"** (1)

Vull fer, de bell nou, meves aquestes paraules escrites antany, perquè no han estat buides ni eixorques. El llop llubiner ha seguit udolant i vet aquí que han arribat a l udol vint-i- cinquè malavejant **"servir per obrir les portes de pinta en ample... per comunicar-vos, per conèixer opinions diferents i per reflectir la vida del poble, sense cap mena d entrebancs, pors ni rancúnies. Ha d estar oberta a tothom, d una manera total i absoluta, ha de ser en definitiva, el reflex d un poble lliure. Així mateix també ha de ser un dinamitzador cultural, literari i un divulgador de la llengua catalana"** (2)

Perdonau-me per aquesta cita tan llarga, però crec que era necessària, sobretot tenint en compte que l'UDOL ha estat fidel a aquest programa que s havia proposat. No seré jo qui afirmi que l'UDOL és una revista perfecta i que sempre ho ha fet tot bé, **"som de terra i terrefam"**. Ni pretenc fer cap valoració crítica. Ni estic preparat ni crec que aquest sia el moment. El que sí crec és que qualsevol esdeveniment una mica extraordinari en aquest cas celebrar el núm.25- és una ocasió òptima per veure i recordar un temps, un poble, unes persones, unes il·lusions i esperances, uns maldecaps i preocupacions, uns amics (i uns altres no tan amics), però que, entre tots s ha fet un camí, s'han assolit unes metes, mentre d altres hauran romàs dins el camp de la utopia, sabent però, com diu un autor, que **"s'ha de ser utòpic, ja que s ha d actuar com si tot fos possible"**, i així seguir caminant, encoratjant els nostres joves per continuar escrivint la nostra història, escoltant el bategar del poble, essent consciència crítica, reconeixent falles i mancaments, encaixant encerts, perseguint millores...

Vull afirmar també que són d admirar aquelles persones, entitats o pobles capaços de crear i mantenir una relació escrita i pública. Això em demostra dues coses: que hi ha unes persones que estimen el seu poble i que, amb una certa caparrudesca, -i això és molt bo- volen mantenir una comunicació o canvi d idees i opinions amb els seus convilatans, i que hi ha unes altres persones que també estimen el seu poble i accepten l envit, és a dir, llegeixen tal escrit, se l fan seu o destralegen contra ell, però de fet hi ha un intercanvi i es pot arribar a crear un ambient de sana crítica en el sentit més propi i original de la paraula, un ambient que, al cap i a la fi, pot ajudar a fer créixer i avançar el poble.

Crec que mai, encara que un no hi estigui d acord, no es pot menysprear la presència d una revista o d un full periòdic dins la vida d un poble. Tal mitjà de comunicació volguem o no volguem, ens agradi o no ens agradi-, escrit, això sí, des de la llibertat i la veritat, cercant sempre l objectivitat, és, sense cap dubte, una fotografia o mostra del present de la comunitat reflectida en el paper imprès, el seu batec vital i alhora, de cara al futur, serà una ajuda insubstituïble, en el sentit que qualsevol estudi històric per petit i senzill que sia, no es podrà emprendre i serà sempre coix, si no es té en compte tot allò publicat en el temps de la investigació desitjada.

I res més, amics, endavant i fora por! Molts d anys!

Joan Rosselló Vaquer
Rector de Llubi

Citacions: (1) **ES REPICÓ**, núm.18, març 1993
(2) **UDOL**, núm.1, març-abril 1993

JA HI TORNAM

Hala venga, ja tornam a començar una altra vegada amb la feina. Encara tenim dins la boca el regust de la colònia d'estiu i ja tornam a emprendre la tasca per a començar un nou curs a l'esplai. Però abans de tot això ens convé fer un repàs de tot el que hem fet d'ençà del darrer pic que dàrem noves. El diumenge 18 de maig fou el dia escollit pel club d'esplai **"Es Rebrot"** de Maria de la Salut per celebrar la Diada de l'Esplai que any rere any recorre un poble o indret

Una passada de monitors. Una passada d'al.lots.

diferent. Enguany els nostres amics de Maria dedicaren bona part del curs, per no dir el curs sencer, a preparar amb gran esforç i voluntat la diada per als més de dos mils nins i nines que hi esperaven. Nosaltres en quedàrem encantats. Quedàrem encantats d'una diada dedicada a cercar, més ben dit, a retrobar unes arrels, ja ho deia el lema, que ja romanen ben oblidades, plenes de polseguera i teranyines, però que gràcies a l'entusiasme i bon quefer del poble de Maria, coordinats pels monitors d'**"Es Rebrot"**, deixaren la seva estantissor i recobraren, encara que fos per un dia, la vivor que les caracteritzà temps enrere. Des d'aquestes planes volem agrair i donar l'enhora-bona al poble de Maria i als monitors del seu club d'esplai per aquella inoblidable i meravellosa diada. Fins una altra! El cap de setmana vinent el dedicarem a realitzar una sèrie d'activitats. Els més petits feran una sèrie de jocs, mentre un altre grup acabava de pintar el mural de la carretera (l'lastima que les pluges l'hagin fet malbé, però ja el tornarem a pintar). Per altra banda, els més grans agafaren les bicicletes i feren un recorregut pels camins del terme. Una vegada acabat el recorregut reposaren una mica i prengueren una bona begda refrescant i un bon gelat. El darrer dissabte de maig posàrem punt i seguit a l'esplai amb una multitudinària berenada. No hi faltà ningú i tampoc no hi faltà res. Com us hem dit posàrem punt i seguit, tot i que el mes de juny descansarem, ja que durant el mes de juliol ens tornarem a posar les piles per preparar un festival per recaptar doblers per a la colònia d'estiu. El festival va ser tot un èxit. En ell rendírem homenatge a totes i cada una de les entitats culturals del nostre poble. I *qui dies passa any empeny* arribà el 14 d'agost. Aquest fou el dia escollit per partir de colònies. Aquest any va ser a Lluc, a "Can Josep". Participaren 20 nins i sis monitors i ens ho passàrem d'allò més bé. Vàrem fer tallers de polseres, camisetes, i el taller estrella: el de ximbombes. A Lluc hi estàrem fins el diumenge 17 d'agost, i aquí sí que posàrem punt i final. Ara ja tornam a preparar el nou curs i no estareu molt a saber noves de nosaltres.

Club d'esplai "Es Turó"

EXPEDICIÓ "VIGUERAS-96" (PICOS DE EUROPA)

Per ells anar a Lluc és com pujar la Canastreta

A principis del mes de setembre del passat any, i conjuntament amb tres membres del SEA (Secció d'Espeleologia de l'ANEM de Palma), emprenguérem el vol cap a Bilbao amb la intenció d'iniciar el que seria la primera de les expedicions que aquest intergrup, GELL-ANEM, té previst realitzar a la zona que la Federació Asturiana ens ha assignat. Després de la nostra arribada a l'aeroport de Bilbao llogàrem un cotxe per dirigir-nos a Panes on havíem de recollir els tres bidons que anteriorment havíem enviat per agència (amb tot el material necessari, el pes del qual era aproximadament uns 150 quilograms). A l'endemà el nostre primer objectiu era muntar el campament base el més a prop possible de la zona de treball. Per això ens traslladàrem amb el vehicle llogat a l'aldea de Cuñaba, situada ja muntanya amunt i el darrer lloc on s'hi pot arribar en cotxe. Aquí ens posàrem en contacte amb la gent d'aquest indret, una gent que ens explicà que des del poble sortia una pista forestal en molt mal estat i totalment intransitable per a turismes. Aquesta pista arribava fins a un tossar, ben amunt de la muntanya, on tenen uns corral·ls per a segar herba, herba que donen al bestiar durant l'hivern. Aquesta gent va accedir de molt bon grat a transportar-nos tot el nostre material fins al lloc esmentat amb un tractor i el seu respectiu remolc que normalment fan servir per a baixar l'herba. Muntàrem el campament en un dels corral·ls i exploràrem una mica la zona per familiaritzar-nos-hi i a la vegada gaudir de l'esplèndid paisatge. El nostre objectiu era trobar i topografiar cavitats subterrànies, coves i avencs (a Astúries se ls anomena torcas).

Amb bon peu iniciàrem el tercer dia ja que únicament amb la petita exploració del dia anterior havíem localitzat quatre avencs i iniciàrem la nostra tasca de topografiar-los. La Cueva de la Mina fou una de les que més ens cridà l'atenció ja que després de 50 metres de galeries arribàrem a la boca d'un pou d'uns 16 metres de profunditat, un pou amb una entrada molt estreta que va posar-nos les coses una mica difícils ja que ens dificultà una mica la sortida. En el seu fons trobàrem pedra de galena d'on s'extreu el plom. La base del pou seguia per una fissura totalment impracticable. Una altra de les cavitats amb més interès fou la de l'avenc de Bellaescusa, un pou amb una boca d'uns 8 o 10 metres i que els vilatans havien envoltat amb pedres grosses amb la finalitat que el bestiar no hi caigués dedins. L'entrada semblava un gros embut, a més dels seus 58 metres de profunditat. De tornada al campament ens cridà l'atenció la bassa que formava un dels corral·ls; era com si ben enmig del corral s'hagués enfonsat, però no presentava cap tipus de forat sinó que simplement tenia la forma d'un gran embut, el punt més baix del qual s'acabava prop d'una gran penya. Era el nostre pròxim objectiu, trobar un pas en el fons d'aquell embut ja que quan plovia de per si allò havia d'absorbir una tal quantitat d'aigua capaç de formar un petit torrent subterrani a l'interior de la muntanya. I així va ser, de bon dematí i ben berenats, ens posàrem a llevar pedres del fons d'aquell enorme embut. Vàrem estar bastantes hores traient pedres, grosses i petites, i allò cada vegada tenia millor aspecte. De vora la penya que hi havia en el fons començava a entreveure

CONTAU-NOS LA VOSTRA AVENTURA

s una espècie d'enclotxa molt estreta, però que a força de llevar pedres ens anàvem endinsant més, fins que a la fi ho havíem aconseguit. Entràrem en una espècie de torrent entre dues parets de més o manco un metre d'amplària i que després de diversos ressals d'uns dos o tres metres arribava a una espècie de petit pou amb un sòl de terra. Semblava, en un principi, que allò era tot, però en el sòl hi havia un forat d'uns 40 centímetres d'amplada. Estàrem un bon temps intentant passar per l'esmentat forat, però no hi havia manera ja que tot d'una que ens hi endinsàvem havíem de doblegar-nos d'una tal manera que el cos no ho permetia. Finalment, entrant de cap amb l'espatlla en terra i sense el casc, ja que no hi cabia, aconseguíem avançar uns quants metres entre el fang. Però les dificultats no s'acabaven ja que a mesura que avançàvem el pas s'estrenyia fins al punt que no podíem passar amb els braços per davant ja que les espatlles no passaven. Primer havia de passar un braç i amb l'altre, aferrat al cos, havíem d'intentar moure'l per passar les espatlles. La galeria seguia així uns vint metres i després d'una pujada desembocà a una gran sala amb moltes formacions d'estalactites i en el fons, entre diversos blocs, descobríem dos pous que a cop d'ull semblaven tenir entre 10 i 15 metres de profunditat, però que no podíem baixar perquè no havíem duit material per a tal fi. Per això, ho deixàrem per al dia següent. Després de l'èxit del dia anterior emprenguérem la marxa cap a la Torca Tucialeu, nom que escollírem perquè així anomenaven els vilatans al corral on estava situada. Ens distribuïrem en dos grups de dos individus cada un, el primer que havia d'entrar tenia la missió de transportar el material necessari per al descens als pous i per tant abans havien d'engrandir l'estret pas al qual anomenàvem el Dragon-Kan (per les cabrioles que havíem de fer per passar). El segon grup havia d'anar darrere mitjançant i topografiant la cavitat. Varen ser un parell d'hores de treball dur el fet d'engrandir el Dragon-Kan a causa de la difícil postura en què havíem de treballar, però a poc a poc anàvem engrandint la galeria lleuant fang, terra i alguna pedra fins a poder passar les saques amb les cordes i tot el material per a instal·lar als pous. També passàrem alguna càmera fotogràfica per tenir alguna diapositiva de record de l'indret. A la fi passàrem la gatera, deixant la galeria tan ben condicionada com poguérem per tal de deixar al grup de topografia que ens seguia la seva feina més fàcil i que poguessin treballar més bé. Arribàrem a la gran sala anomenada el Reventón perquè, segons sembla, tota la galeria fins a l'entrada de la sala és un torrent que en èpoques de pluges condueix l'aigua passant pel Dragon-Kan, que actua de sífó, i en un moment donat rebentà una de les parets de la gran sala i així l'aigua va poder accedir-hi i desembocà en els pous que ens quedaven per explorar. Una vegada a la sala, ens posàrem a instal·lar el primer dels pous amb dos espits clavats a una roca situada damunt la boca del

pou assegurant amb una baga d'ancoratge fent una volta a l'esmentada roca. Aquest pou té una profunditat d'uns 10 metres i la seva base estava farcida de formacions estalagmítiques no veint-se en un principi una continuació, malgrat que posteriorment i entre estalagmites i colada hi havia uns forats, petits, per on es percebia un notable corrent d'aire denotant una continuïtat evident però que exigia material especial per a la seva desobstrucció. Igualment succeí al segon dels pous que després d'uns 12 metres s'anava fent més estret de tal manera que era impossible prosseguir encara que en aquest sí que es veia la seva continuació, podent percebre que en uns dos metres més avall d'on ens permetia arribar existia una sala inundada, al manco en part, amb un metre d'aigua. Aquí acabà per aquest any l'exploració de la ja anomenada cavitat quedant per a la propera expedició el desobstruir el fons dels dos pous per a poder continuar. A la sortida de la cavitat i amb les pedres que en un principi havíem retirat per poder entrar, construïrem una paret seca just al costat de la penya, tapant l'entrada de tal manera que per a la propera expedició lleuant unes quantes pedres ja hi tinguem accés. Els dos dies següents els dedicàrem a explorar les mines abandonades que hi havia a prop d'aquells indrets i a localitzar i situar damunt el mapa diversos avencs que anàrem trobant i que queden pendents d'exploració per a la propera expedició que realitzarem aquest any 1997, a principis de setembre. Donam les gràcies als qui amb la seva ajuda han contribuït i contribueixen a la realització d'aquestes expedicions: Federació Espanyola d'Espeleologia, Federació Asturiana, Federació Balear, Consell Insular de Mallorca, Govern Balear, Banca March, Margers i Manobres SL i Es Refugi.

Guillem Mulet
President del GELL

ASSEGURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL
Gesem Berelló & Cia, S.L.

Bisbe Llopart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 88 11 42 / 88 11 59
Sant Feliu, 66 - LLUBI - Tel. 52 22 48

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

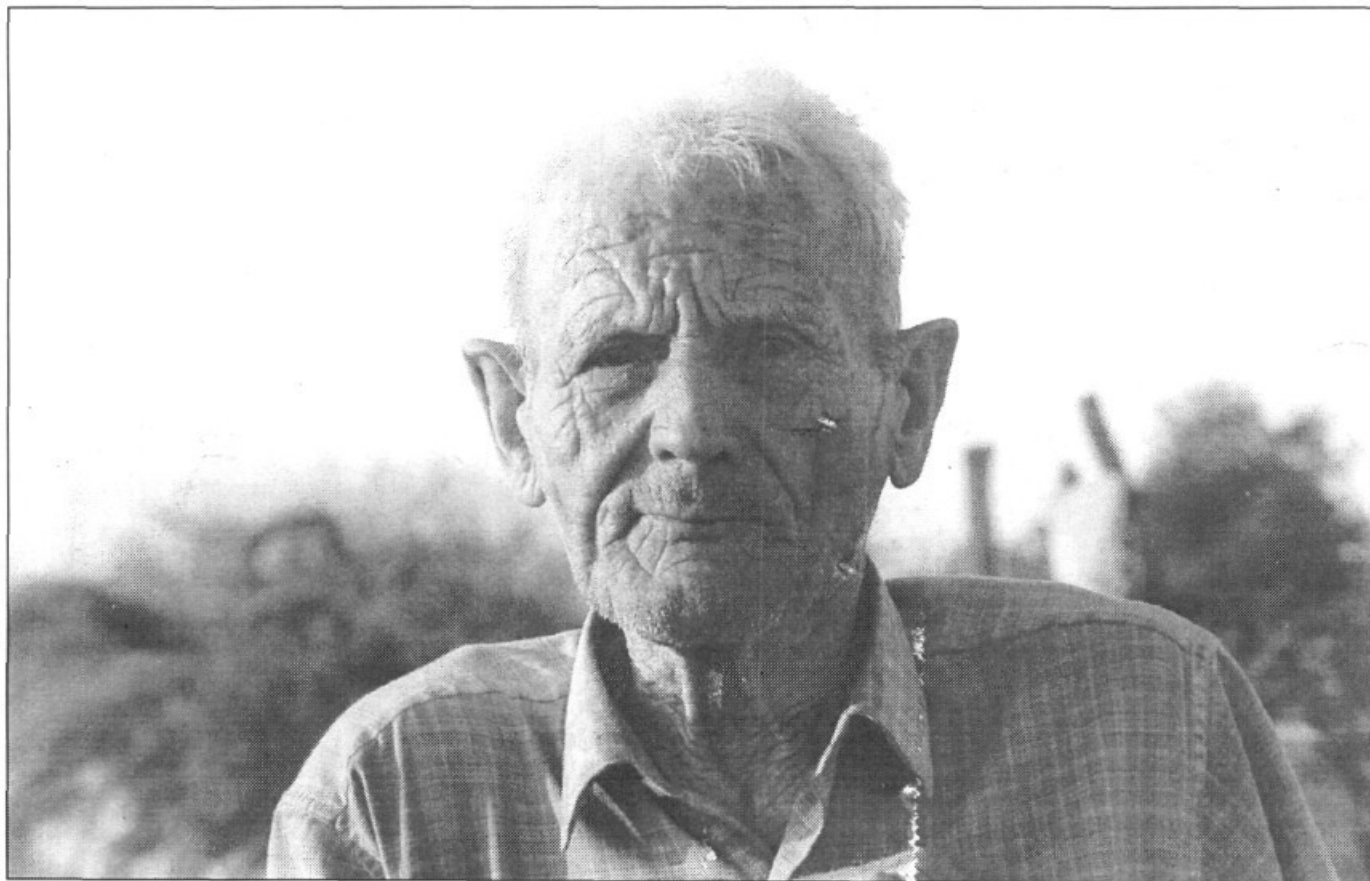
SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

RAFEL "BLANC", L'ATAVISME DE LA TERRA

A vegades el vell axioma escolàstic "Natura non facit saltus" deixa de complir-se, per donar lloc a la creació d'individus que rompen els motlles conceptuals que hom té de la persona humana. Individus que redueixen a la mínima expressió els conceptes de relació social, i per tant no estan gens influïts ni idiotitzats pels hàbits socials ni pels fermalls alienadors dels medis de comunicació social, ni pels dictats dictatorials (valgui la redundància) de totes les modes i els "Is-mes" que fan moure gregàriament els homes.

A Llubí, la parca del destí acaba de fer desaparèixer a l'avançada edat de 94 anys, una d'aquestes "rara avis". Rafel Perelló Sabater, Rafel "Blanc".

En Rafel fou tota la vida home de grans contrastos. Segons conten, ell fou un dels primers llubiners a tenir automòbil, el qual feia servir com a milícia, no sé si per força o de bon grat, per transportar majors o falangistes al camp de batalla de Son Carrió, l'any 1936, tot just encetada la guerra civil. Per altra banda en Rafel fou sens dubte el darrer home de Mallorca que va fer servir com a vehicle de transport un carro estirat per una vaca. Tots el recordam, assistint puntual cada any a les beneïdes de Sant Antoni amb aquell carro fabricat per ell mateix, menant per les regnes de corda, amb pas calmos, na "Blanca", ben neta i empolainada per l'ocasió. El premi inevitablement sempre era el mateix: una botella de cava i una ensaïmada que en Rafel rebia amb tota dignitat.

Na "Blanca" era la més dòcil de les dues vaques d'en Rafel, apostada emprava d'ella per estirar el carro; na "Rossa" era més bona per llaurar, junyida al mateix jou que na "Blanca".

La seva vida, per altra banda, estava construïda per una embosta de petites coses i contradiccions o més be podríem dir, que la seva vida estava feta de manca de coses. Coses que voluntàriament acotxaven la seva minsa comoditat.

A "Son Bessó" en Rafel vivia tan austerament com "il Poverello d'Assis". Pocs mobles, quasi cap, un calendari amb números grossos, un retrat d'un parent i una romana penjada a una estaca eren els únics detalls decoratius. Cap dels aparells de la vida moderna havia entrat dins la seva casa. Era frugal amb el menjar, però tenia un altre contrast, era molt llepol i quan baixava a Llubí per comprar el pa, aprofitava per adquirir qualche pastís o lliminadura. Hem sentit contar

que per a Pasqua comprava per a ell tot sol 50 robiols i que no li duraven més que un dia o dos. Llevat d'això la seva dieta era més bé escassa i sobretot desordenada, i aquesta mateixa dieta era la que havien de suportar els animals de la seva finca, bous, gallines i fins i tot els cans. Solia dir en Rafel que a ca seva només hi podien aguantar els animals que hi havien nascut, doncs els animals no nascuts a "Son Bessó" no podien acostumar-se al règim alimentari d'en Rafel, i prest o tard hi batien els potons.

En Rafel tenia el posat d'un granger o pistoler dels primers temps de les pel·lícules de l' "Oeste" en blanc i negre.

La seva figura alta i descurada, la seva cara colrada per mil hores de sol, el seu caminar a gambades, extret de les novel·les de Marcial la Fuente Estefania, li donaven un aire de Gary Cooper de "sa Serra". Si a això hi afegim la fòbia que tenia al metges i la particular manera de curar les seves escadusseres malalties amb fregues de gasoil o llimona o altres remeis del tot heterodoxes, la gent tenia els elements necessaris per considerar-lo una figura peregrina i un ésser extravagant o estrambòtic.

Però entre totes les singularitats d'en Rafel excel·lia sobre manera la seva dèria de L'AIGUA. Rafel "Blanc" pertanyia a aquella nissaga d'homes que, ultrapassant els sentits corporals, estan dotats d'un sisè sentit que els permet de pressentir amb l'ajut d'una verga d'ullastre corrents submarines d'aigua, calculant fins i tot, segons l'estremitament que els provoca la verga, el cabal i la profunditat on es troba.

Durant la seva vida en Rafel va prendre infinites vegades la vergueta d'ullastre i amb ulls de visionari anava escorcollant pas a pas finques per trobar-hi aigua. Els encerts foren molts, però també a vegades aquella força oculta de saurí no es manifestava i quedaven pous a mig fer, abandonats i secs.

La dèria de l'aigua el duia a discutir amb passió amb els incrèduls i contraris de la seva virtut.

Amb aquests simples trets vull fer el meu particular homenatge a la figura d'en Rafel "Blanc" que ben segur a hores d'ara deu continuar cercant aigua al cel amb la seva vergueta d'ullastre.

Jordi Soler